. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1985. DECEMBER 4.

Ludas Matyi

50 000 FORINTOS REJTVÉNYPÁLYÁZAT 2. FORDULÓ

SZANÁLÓK

– Mit nem adnék, ha a fiaméknak ilyen kéglije lenne...

mondjuk a magunkét

– Tessék még mesélni arról a régi, híres, tömeges ételmérgezésről!

Árban az igazság?

Dúl az év végi hajrá. Korábban 3–4 hetenként emeltek egy-egy szabadárat, most egy hét alatt, november 19-étől 26-áig, lapzártáig, négy „cikkcsoport" ára szabadult fel. Először a gyógyteák meg a fűszerek árát emelték, két napra rá a konzum szaloncukorét, majd a palackos borok, a pezsgők és a vermut árát. Talán az is mozgatja ezt az árgaloppot, hogy jövőre az ideinél kisebb árszintemelkedést terveznek és az évit – tudvalevően – mindig az előzővel vetik össze. Tehát ha most jobban megemelkedik az árszint, de jövőre csak mondjuk – 5 százalékkal, ez az 5 százalék összegben legalább annyi, mint két évvel előbb 10 százalék lett volna. Ha valaki ezt nem értené, elnézést, annyit bizonyára ki tud belőle hámozni, hogy: ügyes!

De dicséretes is ez az árhajrá, mert lépést tart az élettel. Amikor két éve úgy november végén azt tapasztaltuk, hogy drágább a szaloncukor és megkérdeztük az édesipar illetékesét, azt mondta, hogy „egyes édesipari termékek árváltozását" már tavasszal bejelentették, azok között volt a szaloncukor is. De tavasszal ki veszi észre? Most végre éppen Mikulás előtt sikerült kiszámítani, hogy nőttek a termelési költségek. Ám csak a konzum szaloncukoré, amit azok szeretnek, akiknek drágábbra nehezebben telik. Differenciálunk... Ami pedig a bort és a pezsgőt illeti: tudjuk, hogy az idei szőlőtermés rossz volt. Igaz, egyelőre a tavalyi, tavalyelőtti szőlőből készült borokat árusítják, de az előrelátás gazdálkodásunk jellemző talpköve. Közeleg a Szilveszter, akkor sok pezsgő szokott fogyni, a bor pedig, mint tudjuk, mindennapos cikk.

Már-már arra gondolnék, hogy ez lépés az alkoholizmus visszaszorítására, csakhogy éppen így csökkent a bor meg a tömény közti árkülönbség. Nem is szólva arról, hogy abból most a bornál bőségesebb a kínálat, még az exportból visszamaradt mennyiség is rendelkezésünkre áll. Egyébként eddig egyetlen áremelés sem csökkentette az alkoholisták szomjúságát – legfeljebb az alkalmi poharazókét –, de hátha most... Hiszen új divat van kialakulóban: a párizsi kávéházakban Pernod és Calvados helyett újabban sokan Perrier ásványvizet kérnek, az angol klubokban is kevesebb whiskyt isznak. Egy amerikai cég édesiparunktól konyak nélküli konyakosmeggyet rendelt, mert a konyakosat alkoholtartalma miatt már nem fogadják el az Egyesült Államokban.

Itt az ideje, hogy kövessük a divatot! Elvégre miért pont a szeszfogyasztás csökkenése gyűrűzhet be Nyugatról? Hiszen konyak nélküli konyakosmeggy már nálunk is kérhető. Igaz, egyelőre konyakosmeggy felirattal árulják, de konyakból legfeljebb néhány cseppet találni benne.

Pedig a konyak ára nem is változott.

Földi Iván

Társkereső

Hetek óta foglalkoztat a gondolat, hogy vajon két társkereső szolgálat egymásra találásából születhet-e egészséges kapcsolat férfi és nő között.

Mert hála istennek társkereső szolgálattal aztán jól el vagyunk látva. Bezzeg az én időmben még ki-ki maga kereshette a társát esőben, sárban, hófúvásban. Ma meg már jószerivel ki sem kell mozdulnunk szobánk melegéből. Csak feltárcsázunk egy édes számot.

– Halló, Sebzett szívek gmk? Vágyom egy életre szóló társ után. Hallom, van maguknál belőlük csőstől. De nem vetnék meg egy nyájas partnert sem, ma estére...

Ugyanis ez sem elérhetetlen álom. Nagy a konkurencia a társkereső irodák között, s különféle mézesmadzaggal igyekeznek magukhoz édesgetni az ügyfeleket. „Már aznap randevúzhat" – kecsegtet az egyik cég utcai falihirdetménye. Hát nem gyönyörű? Alighogy felgerjed a vágy a szívünkben a társ után, már létrejön a légyott. Ilyen rövid határidőre még expresszmosást sem vállalnak manapság.

Na jó, legfeljebb be kell vinnem, vagy levelezőlapon beküldenem az adataimat meg a fényképemet, hogy betáplálhassák egy számítógépbe. Egy jóltáplált számítógép még ettől sem jön üzemzavarba, s máris jobbnál jobb ajánlatokkal halmoz el.

Csakhogy mi van akkor, ha ő, a Nagy Igazi, akire várok és aki, nemkülönben, énrám vár, egy másik ügynökségnél próbálkozik? Mondjuk a Tubi-tubi vagy a Kéz a kézben társkereső szolgálatnál. Csak nem szaladgálhatom be az egész várost, hogy ráakadjak.

Ezért tartanám célravezetőbbnek a konkurenciaharc helyett az együttműködést. Ha jelentkezésemet az arcképemmel együtt minden társkereső szolgálat éppúgy megkapná, mint a rendőrőrsök egy veszedelmes házasságszédelgőét, ha körözik. Ezzel bővülne a választék, javulnának az esélyek.

Ó, de szívesen nyitnék magam is egy ilyen szuper-társkeresőt. Még szélesíteném is a szolgáltatások körét. Néhány szlogent már oda is képzelek a plakátokra.

„A Zsák és foltja interkozmikus társkereső, kedvező részletfizetésre, lehozná Önnek a csillagot is az égről."

„Ha nem tetszik az általunk ajánlott partner, gratis kicseréljük a saját házastársára."

„Szépfiú-vártában, nem hagyjuk pártában."

„A Zsák és foltja, Önt mámorba fojtja."

„Nálunk maga választja meg a partnere nemét."

„Irodánkban félretesszük Önnek a jövő évi Magyarország szépe verseny helyezettjeit. Előjegyzést mától elfogadunk".

Sas György

ORSZÁGOS VITÁRA BOCSÁTVA

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

– Ha kiírnánk, hogy ez meg az öregek SOS-faluja, talán mi is segítséget kapnánk!

JÖVEDELEMKÜLÖNBSÉGEK

– Nekünk már csak színházjegyre telik, téliszalámira nem.

– Kíváncsi vagyok, begyűrűzik-e hozzánk a szomszédból az alkoholellenes kampány?

CSALÁDTERVEZÉSI TANÁCSADÁS

– És az elkövetkező években milyen származású gyereket érdemes világra hozni?

Két férfi

A két férfi már végzett a hivatalos tárgyalásokkal. Két napig fárasztották egymást az emberiség sorskérdéseivel, beszélgettek a világproblémákról, katonai erőegyensúlyról, véleményt cseréltek a kétoldalú kapcsolatokról és még mindig akadt egy kis idejük a repülőgép indulásáig.

Ott álltak a repülőtéren, kezükben szorongatva beszállókártyájukat.

— Milyen kár, hogy hamarabb nem találkoztunk! — jegyezte meg az idősebb férfi. — Igaz, egy csomó kérdésben más véleményen vagyunk, de azért csak kijövünk egymással!

— Én is nagyon sajnálom — mondta a fiatalabb. Felöltőt viselt, ellentétben a másik férfival, aki csak zakóban volt.

Amikor a hangosbemondó közölte, hogy a két gép várhatóan fél órát késik, a két feleség úgy döntött, hogy a vámmentes boltban vásárolják el maradék valutájukat. A férfiak már korábban bevásároltak, ezért inkább a repülőtér éttermét választották.

— Azt hiszem, én vagyok az idősebb — mondta a zakós férfi, amikor a pincér eléjük tette a két vodkát. — Szervusz!

— Egészségedre! — emelte fel poharát a felöltős. — Most az egyszer iszom egy kortyot, de csak jelképesen. Tudod, újabban egyáltalán nem fogyasztok alkoholt. Az üdítőitalok sokkal egészségesebbek, meg aztán, őszintén szólva, nálunk olcsóbb a paradicsomlé, mint a vodka.

A zakós férfi bólintott.

— Emlékszel — mondta —, amikor tegnap az űrfegyverekről beszéltünk? Tudod, a rakétákról, meg ilyesmi. Akkor eszembe jutott valami, csak nem akartam eltérni a témától.

— Mi jutott az eszedbe? — kérdezte a felöltős. — Valami, az egyensúlyról?

— Á, dehogy! — nevetett az idősebb férfi. — Egy könyv, valami magyar író írta, talán Örkény István. Egyperces novellák a címe. Ismered?

— Hogyne ismerném — mondta a felöltős. — Egyik kedvenc olvasmányom. Csupa jó, rövid történet. Emlékszel, van benne egy illető, aki a saját lakását a saját lakására szeretné cserélni... Sajnos, a múltkor kölcsönadtam valakinek a könyvet, azóta sem kaptam vissza.

— Én könyvet nem adok kölcsön! — emelte fel figyelmeztetően mutatóujját a zakós férfi. — Hanem tudod, mi jutott eszembe? Feljöhetnétek hozzánk egyszer az asszonnyal. A nejem nagyon szeret vendégeket hívni és valóban kitűnően főz. Szereted a lecsót?

— Nagyon! — derült fel a felöltős férfi képe. — Ti mit tesztek bele, kolbászt? A feleségem szerint úgy az igazi, ha nincs benne semmi, csak ami feltétlenül kell bele!

Heves eszmecserébe bonyolódtak a lecsó elkészítésének módjáról. Annyira belemelegedtek a vitába, hogy néha még szócsatákra is sor került. Ha lett volna a közelben néhány fotós, furcsa fényképeket készíthetett volna róluk. Legalább tíz percig vitatkoztak, de nem tudtak egyetértésre jutni abban, milyen is az igazi lecsó.

A pincér újabb vodkát tett eléjük, csak a zakós férfi ivott, a felöltős erősen tartotta magát.

— Visszatérve a meghívásra — mondta a felöltős —, egészen jó ötletnek tartom. A jövő héten nem érek rá, magyar barátaink látogatnak meg bennünket, de utána szívesen felugranánk hozzátok. Dumálunk egy kicsit, esetleg nézzük a tévét, szóval, csak így lazán. Talán a jövő hét utáni pénteken. Mi a véleményed, nektek megfelel?

— Igen, nagyon jó! — mondta a zakós férfi. — Igaz, lesz ott egy kedves angol házaspár, de remélem, jól kijöttök majd egymással.

— Azt hiszem, itt a gépem — mondta a felöltős. — Sietek, szeretek a szárny mögötti ablaknál ülni. Tudod, ez amolyan babona!

— Üdvözlöm az asszonyt! — szólt utána a zakós férfi.

Még volt néhány perce a gép indulásáig. Vastag dossziét vett elő a táskájából és elmélyülten olvasni kezdett.

Föld S. Péter

SZILÁNKOK

ÚJ HÁZASOK

— Szívecském ne haragudj. Odakozmált a babfőzelék.
— Örülök, drágám. Ez valami kellemes, pikáns ízt ad az ételnek.

NAGYKÉPŰSÉG

Egyszavas szerepeket játszik a színházban, de testőrt szerződtetett, hogy megvédje a tolakodó rajongóktól.

A GARÁZDA FELESÉGE

— Nem lehetne állandósítani, hogy éjjel-nappal a lakásomon legyen a rendőrség? Mert amíg ott vannak, kedves és gyengéd a férjem.

KONCERT UTÁN

— Hogy tetszett a zongoraművész?
— A kottalapozó jobban átélte a művet.

LUMP FRÁTER

L. akiről köztudomású, hogy éjszakáit kivétel nélkül italozással, mulatozással tölti, a napokban kijelentette:
— Grönlandon szeretném húzatni a cigánnyal, mert ott fél évig éjszaka van...

TELEFON

— Halló! Szeretsz?
— Igen.
— Pardon. Akkor téves. Azt hittem a feleségemmel beszélek.

ÉRDEKEMBER

— Egy állapotos nőnek átadtam a helyemet a villamoson. Vajon a születendő gyerek ezt meghálálja nekem?

HIDEG TERMÉSZET

— Csókolózás közben átgondoltam mik a teendőim a jövő héten.

SZERÉNYSÉG

— Csak egy vagyok a sok zseni közül.

CSOMAGOLÁS-TECHNIKA

A csomagolástechnika az utóbbi időben sokat fejlődött nálunk. Súlyos sértéseket tudunk udvarias, finom szavakba csomagolni.

JAVASLAT

Ha valakinek rossz napja van, az ne számítson bele az életkorába.

PAPUCSFÉRJ

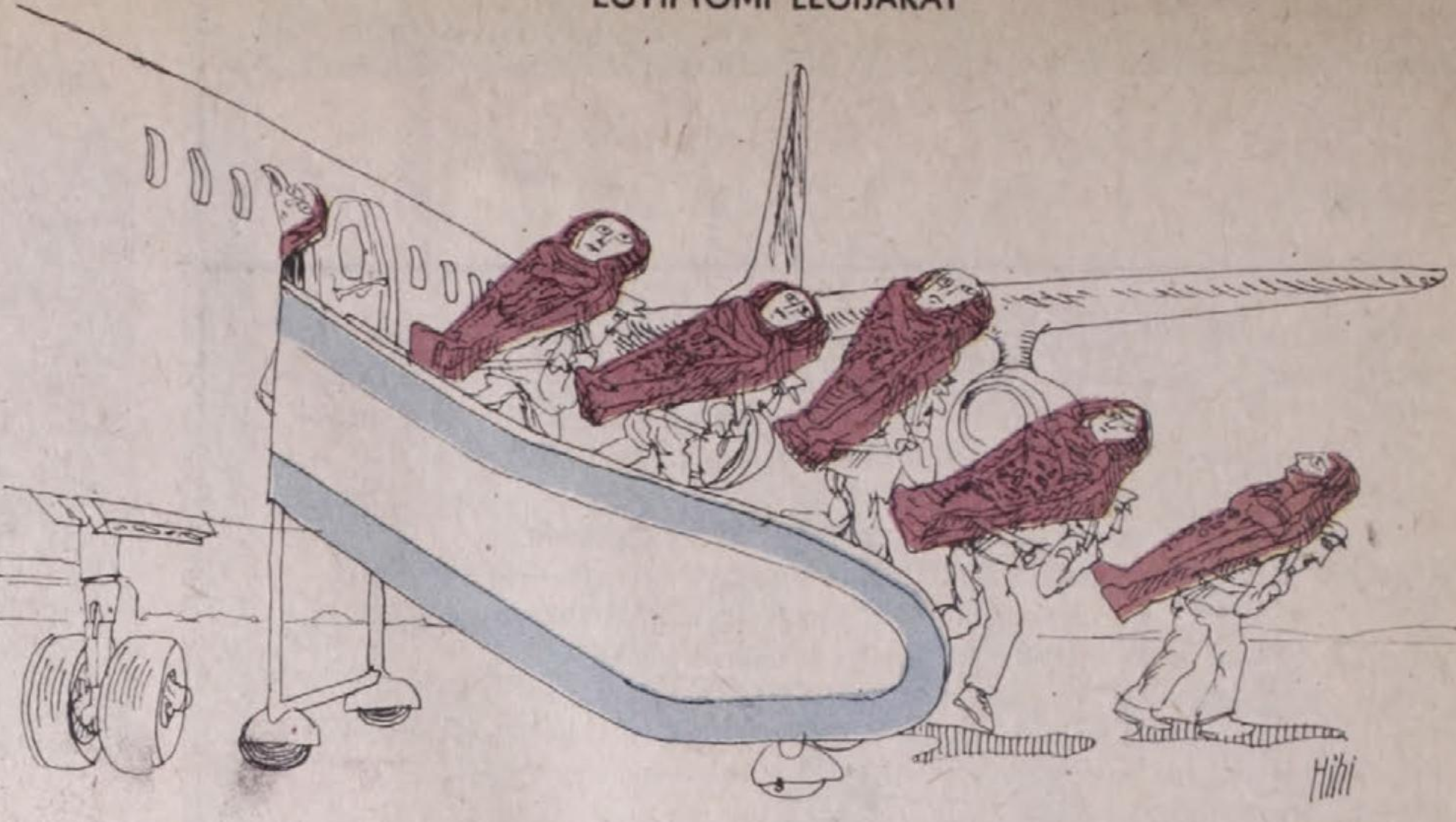
— Csak azt hiszem el, amit saját szemével lát a feleségem.

MEGHÍVÓ

HOLNAP REGGEL NYOLC ÓRAKOR NYITJUK MEG ÚJ VENDÉGLÁTÓIPARI EGYSÉGÜNKET. KÉRJÜK KEDVES VENDÉGEINKET, LEHETŐLEG MÉG AZNAP DÉLELŐTT TESSÉK FELKERESNI ÉTTERMÜNKET, MERT DÉLUTÁNRA MÁR CSORBÁK, TÖRÖTTEK A POHARAK, TÁNYÉROK, EVŐESZKÖZÖK, PISZKOS AZ ABROSZ ÉS MÁR A KISZOLGÁLÁS SEM AZ IGAZI!

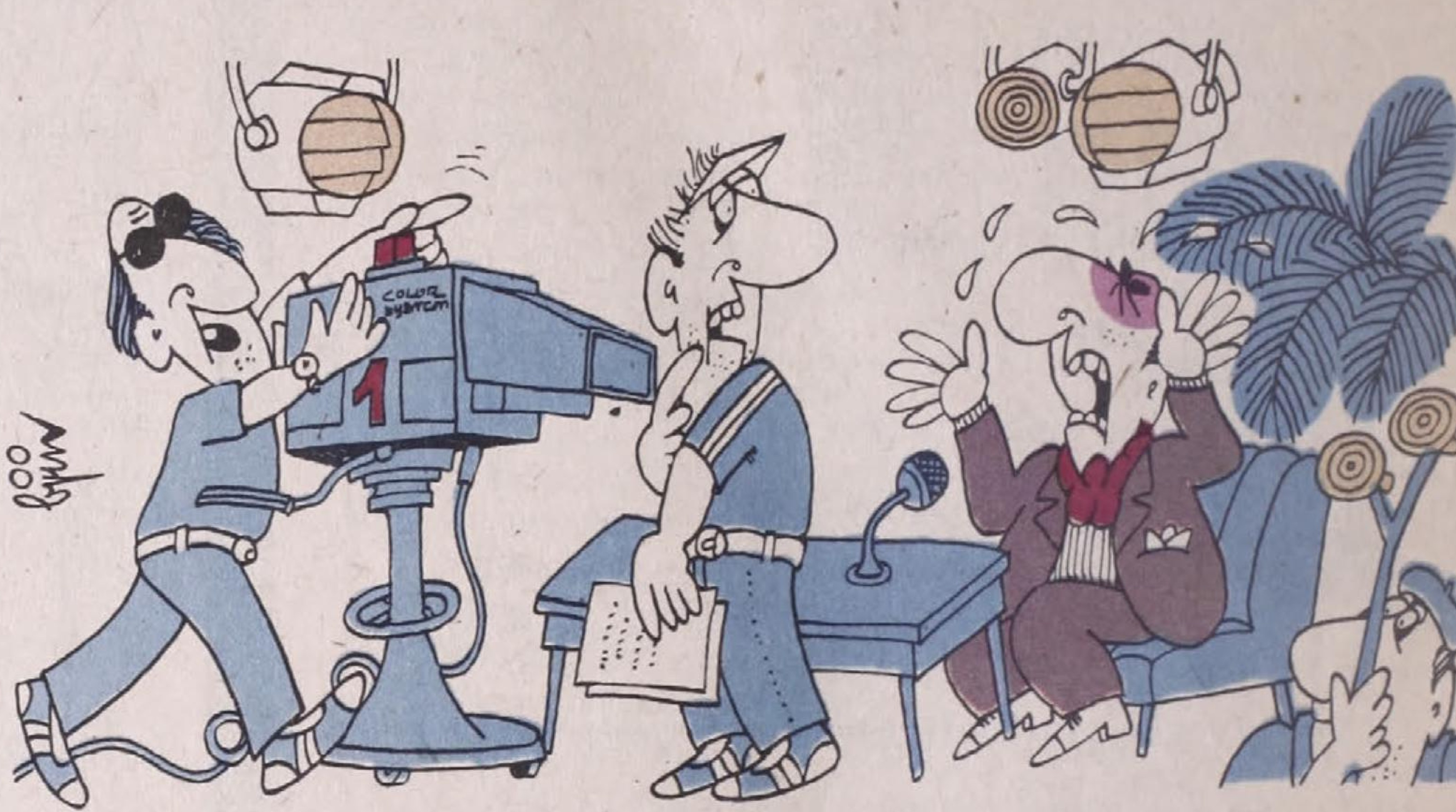
Galambos Szilveszter

EGYIPTOMI LÉGIJÁRAT

Az ezüstlakodalmon a férj bevallja a feleségének:
— Tudod, hogy a házasságunk tulajdonképpen egy tévedés következménye?
— Hogyhogy?
— Amikor annak idején füttyentettem, tulajdonképpen egy taxit akartam hívni.

— Tessék várni a panaszkodással, művész úr, csak néhány perc múlva kezdjük az interjút!

OHÓ!

— Miért ráncolod felséges homlokodat, uram királyom? — érdeklődött Kinizsi Pál Mátyás királytól.

— Nagy baj van, Palikám! — szivárogtatta ki az uralkodó.

— Vajh, mi baja lehet a magyarok igazságos királyának? — érdeklődött Kinizsi, akinek egyébként eredeti foglalkozása — az éppen kifüggesztett választási plakátok szerint — molnáripari szakmunkás volt.

— Üres az államkassza! — mondotta a király, és ez a mondása bevonult a történelmünkbe; államfőink azóta is szívesen citálják.

— Ha üres az államkassza, sarcoljuk meg a szomszédainkat! — javasolta a malomköves.

— Nem lehet, Palkó. Már nem adnak nekünk sarcot hosszú lejáratra. Nem beszélve arról, hogy maguk is nyakig ülnek a sarcban.

— Akkor bevetjük a fekete sereget! — kardoskodott a hadász. A múltkor is az a Kärntnerstrasse '85 fedőnevű hadjárat elég szépen hozott a konyhára!

— Ez sem jó, Kinizsikém! Éppen most, amikor a kölcsönös európai haderő-csökkentés van napirenden? Nem is beszélve arról, hogy a fekete sereg jelenleg a kukoricát töri Szolnok vármegyében.

— Jó királyom, hát ott vannak a bányáid! — csillant fel a törökverő szeme.

— Froclizzad azt a lisztporos nagyvázsonyi nénikédet! — jött ki a sodrából az uralkodó. — Van kedved viccelni, amikor az én kedves Beatrixom ott ül a visegrádi várban és azon töri a fejét, hogy hogyan jövünk ki a kosztpénzből elsejéig? Csak ül az ablakban és bámul kifelé...

— Talán építhetnénk neki oda egy vízilépcsőt...

— Idefigyelj, Kinizsi! Ha még egyszer ilyen tippeket adsz, elcsaplak a hadügyi tárca éléről, és mehetsz valahova másodkancellárnak!

— Mátyás! Te, kinek neve — egy rövid időszakot nem számítva — a magyarok szemében mindig is az igazságosságot fogja jelképezni, biztosan megtalálod a megoldást. Ha pedig nem, hívjunk szakértőt!

Ebben maradtak, és hívatták Mujkót, a Királyi Bizottság humorügyi alosztályának frissen kinevezett vezetőjét.

— A lakosságot kell megsarcolni! — mondotta Mujkó, miután exponálták neki a problémát.

— Adóra gondolsz? — morfondírozott az Igazságos. — Az ötlet nem rossz. De hát én már kivetettem az adót a kapukra, kéményekre, ablakokra. Lakihegy népe például már akkora adót fizet, hogy egy mondás is született: „Akkora, mint a lakihegyi nagyadó".

— Ohó! — jegyezte meg Mujkó.

— Ne vágj a királyod szavába, mert demokrácia ide, szólásszabadság oda, úgy kettéváglak, hogy egymagad indulhatsz — kettős jelöltként — a következő választásokon!

— Én nem vágtam az urunk szavába, csak megjegyeztem, hogy: ohó! Ez a megoldás. Ohó!

— Mi a franckarika az az ohó? — érdeklődött a felkent.

— Országfejlesztési hozzájárulás — adta meg a felvilágosítást a vicces ember. Ez nem adó, hanem önkéntes hozzájárulás. Ezért meg is kell szavaztatni. A Duna jegén. Akik elfogadják, azokat januárban szavaztatjuk, akik meg nem, azokat ugyanott, augusztusban.

— És mit kezdünk azzal a temérdek pénzzel? — kérdezte a naivitásáról híres Kinizsi.

— Azt is a lakosság dönti el. Választhatnak, hogy kitapétáztassuk-e belőle a Mátyás-templomot, vagy a Mátyás-templomot tapétáztassuk-e ki.

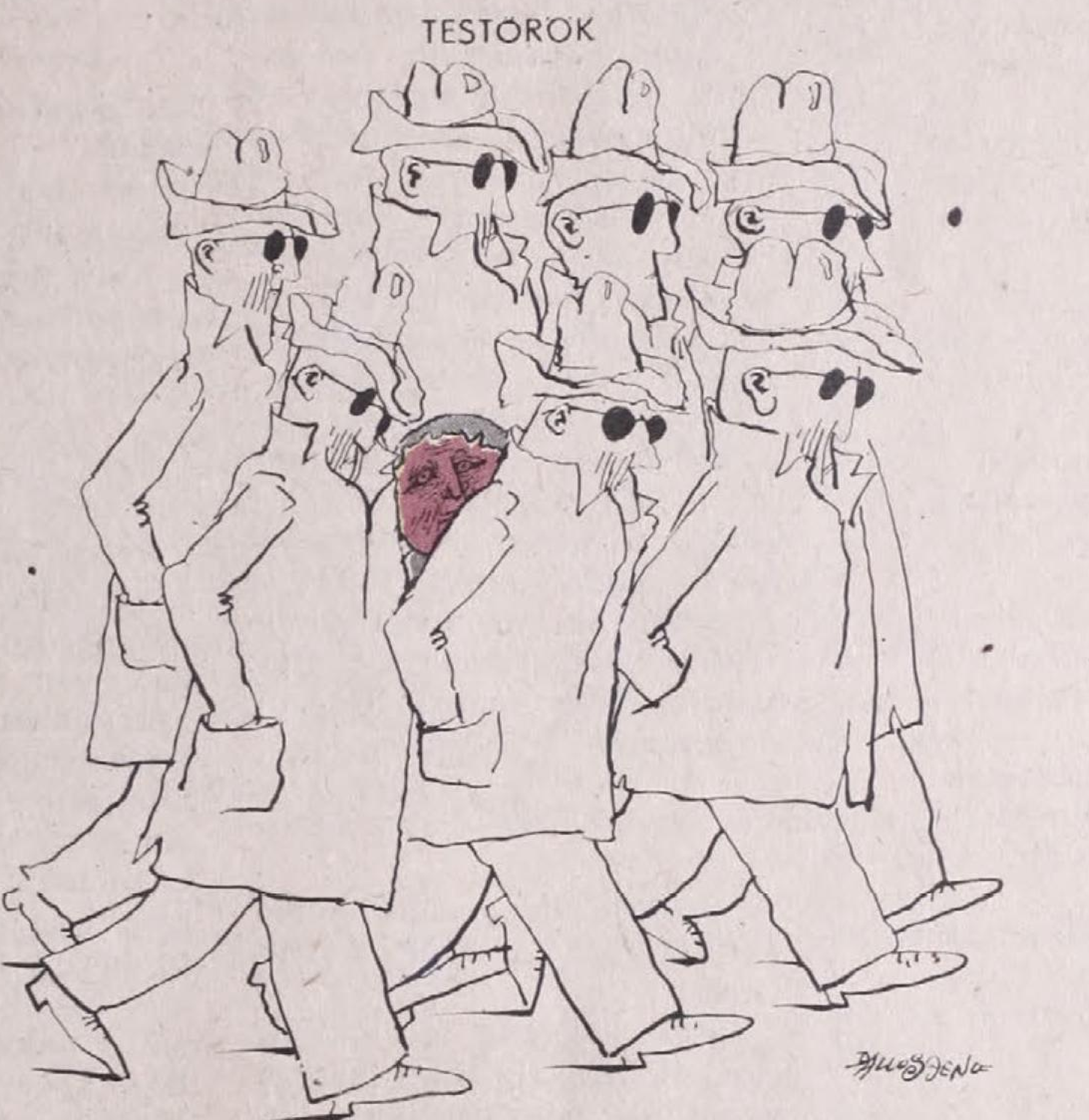
Mátyás áldását adta a dologra, és megkezdődött a szavazás. Ezernyi szavazóbiztos nyargalt a szélrózsa minden irányába, de valahogy összekeveredett minden. A Dunán januárban nem volt jég, augusztusban viszont fagyott, néhány szavazópolgár pedig a felajánlott alternatívák helyett azt javasolta, hogy az ő pénzéből a Mátyás-templomot tapétázzák ki. Mujkót a szavazók többsége egyszerűen kiröhögte, ilyen sikere még soha nem volt, nemhiába kapott az akció előtt új csörgősipkát, sőt még egy bukfenctanfolyamra is beiratták. Mátyás egy idő után megállapította, hogy népe még nem eléggé érett a demokráciára, és különben sem voltak a választások jól előkészítve; pedig a szavazóbiztosok még tapétamintákat is vittek magukkal a hónuk alatt. Aztán lassan mindenki elfelejtette az egészet. De egy mondás azóta is járja a Duna-partján: „Egyszer volt Budán ohó!"

Trunkó Barnabás

MEMENTÓ

TESTŐRÖK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy férfi garázdaságért három évet ült. Szabadulásakor felesége egy kisbabával a karján várja a börtön kapujában.

— Ez a te gyereked? — csodálkozik a férj.

— Igen — csattan fel az asszony. — De ha rendesen viselkedtél volna, éppúgy a tiéd is lehetne.

*

— Ebben a cellában tartózkodik a büszkeségünk — közli a börtönigazgató a látogatókkal. — Amikor először került hozzánk, még analfabéta volt. Mi tanítottuk meg írni. Most közokirathamisításért ül.

– Mivel öreganyámnak szólítottál, megmutatom neked a titkos rakétakilövő silókat is...

Elszaporodott a garázdaság

MŰSOR AZ ALULJÁRÓBAN: KI VER MA?

TABI LÁSZLÓ:

RAGOZUNK

én élek te vagy ő létezik	én könnyezem te sírsz ő bőg
én étkezem te eszel ő zabál	én tréfálok te hülyéskedsz ő idétlenkedik
én iszom te piálsz ő vedel	én kiáltok te ordítasz ő üvölt
én érkezem te megjössz ő beállít	én neheztelek te haragszol ő acsarog
én távozom te elmégy ő elkotródik	én nevetek te vihogsz ő röhög
én sétálok te csatangolsz ő csavarog	én vitázom te kötekedsz ő provokál
én alkotok te írsz ő irogat	én dolgozom te tollasodsz ő harácsol
én látok te nézel ő bámul	én érvelek te magyarázol ő kioktat
én képzelgek te füllentesz ő hazudik	én felelek te feleselsz ő nyelvel
én aggódom te félsz ő berezel	én dicsérek te bókolsz ő hízeleg
én elmélkedem te töprengsz ő spekulál	én beszélek te dumálsz ő locsog
én szenvedek te kínlódsz ő nyavalyog	én elhunyok te meghalsz ő elpatkol

Az írónak most megjelent Szó ami szó című kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó)

Felemelték a bor és a pezsgő árát

NEM EZ AZ UTOLSÓ CSEPP A POHÁRBAN

BAKI BAKI HÁTÁN

„A hollandok *hetvenöt százalékának* véleménye szerint népszavazáson kellene dönteni arról, telepítsenek-e Hollandiába amerikai manőverező robotrepülőgépeket...” — írja a Népszabadság. A cikk címe: „A hollandok *kétharmada* népszavazást akar a rakétatelepítésről.”

No most végül is mit akar a 66%, meg a 75% — azaz a kétharmad és a *háromnegyed* — közti mintegy 9%?

•

Újonnan megjelent — mellesleg kitűnő — tudományos munkájában írja Hankiss Elemér az empátiáról: „az ember úgynevezett beleérző képessége, az, hogy *a külső világ mozgásaiba, formáiba, alakzataiba saját mozgását, érzéseit, gondolatait, hangulatait bele tudja vetíteni*...”

Ehhez képest empátia ennek — ha nem csalódom — pont az ellenkezője: az embernek az a beleérző-beleélő képessége, mellyel a rajta kívüli világnak és lényeinek mozgását, gondolatait, hangulatait stb. *magába képes fogadni* (magyarán beleélni magát a más helyébe).

Még csak nem is sejtem, a kiváló tudós miért jutott e tárgyban az enyémmel ellentétes következtetésre. Úgy látszik, nincs bennem elegendő empátia.

•

„*Realista hangvételű képeket*” festett a tévé szerint Goya.

Nekem mindig is fejtörést okozott, hogyan lehet hangot venni; de hogy egy *kép* hogyan vesz hangot, azt már végképp nem értem.

•

Az Alfa című ifjúsági magazinban olvasom a Milánóból Bécsbe átszármazott rántott borjúhúsról: „*Bécsi szeletnek nevezik minden nemzetközi étlapon.*”

Nos, nem mindegyiken. Például Lengyelországban a mai napig milánói szelet a neve.

Tévedés az is, hogy a hús kirántásának szokása csupán Itáliáig jutott el Bizáncból. Eljutott az (mór közvetítéssel) Hispániába is, habár ott nem vált olyan népszerűvé, mint Közép-Európában.

•

„Beépítjük a tantervbe” — mondja egy pedagógus a tévében, majd „kijavítja” magát imigyen: „a tanterv*ben*”. (Utóvégre fennköltnek kell lennünk, ha a kamerák és egy mikrofon előtt szólunk, nemde.)

Őszintén remélem, hogy iskolájában ez a pedagógus nem magyart tanít.

•

„*Összerúgták a port*” — olvasom a Magyar Nemzetben, Várkonyi Tibor tollából.

Inni a bort, rúgni a port lehet, de ez annyit jelent: duhajmód mulatozni. Összeveszni porrúgás útján nem lehet. Ahhoz a *patkót* kellene összerúgni. Vagy tengelyt akasztani, netán bajuszt akasztani *össze*. Bőven válogathatunk az ízes kifejezésekből; minek akkor egy nem létezőhöz folyamodni?

•

„*Egy szórványos német támadás*” — hallom Knézy Jenőnek kép alá mondott kommentárját a Telesportban.

Az a támadás annyira szórványos volt, hogy a vége egy szórványos gól lett.

•

Több kedves olvasóm figyelmeztet: abban igazam volt ugyan, hogy szeptemberben nem a „nagy” Bachnak, azaz Johann Sebastiannak a születésnapját kellett volna ünnepelni, hanem egyik fiáét; Johann Sebastianét azonban helytelenül tettem július 28-ára, lévén ez *halálának* évfordulója. Különben is, ha július 28-án született, mit csinált akkor 1685. március 21-én?

Igazuk van: *akkor* született. Ahogy az én bakim meg októberben...

Timár György

MAGASLES

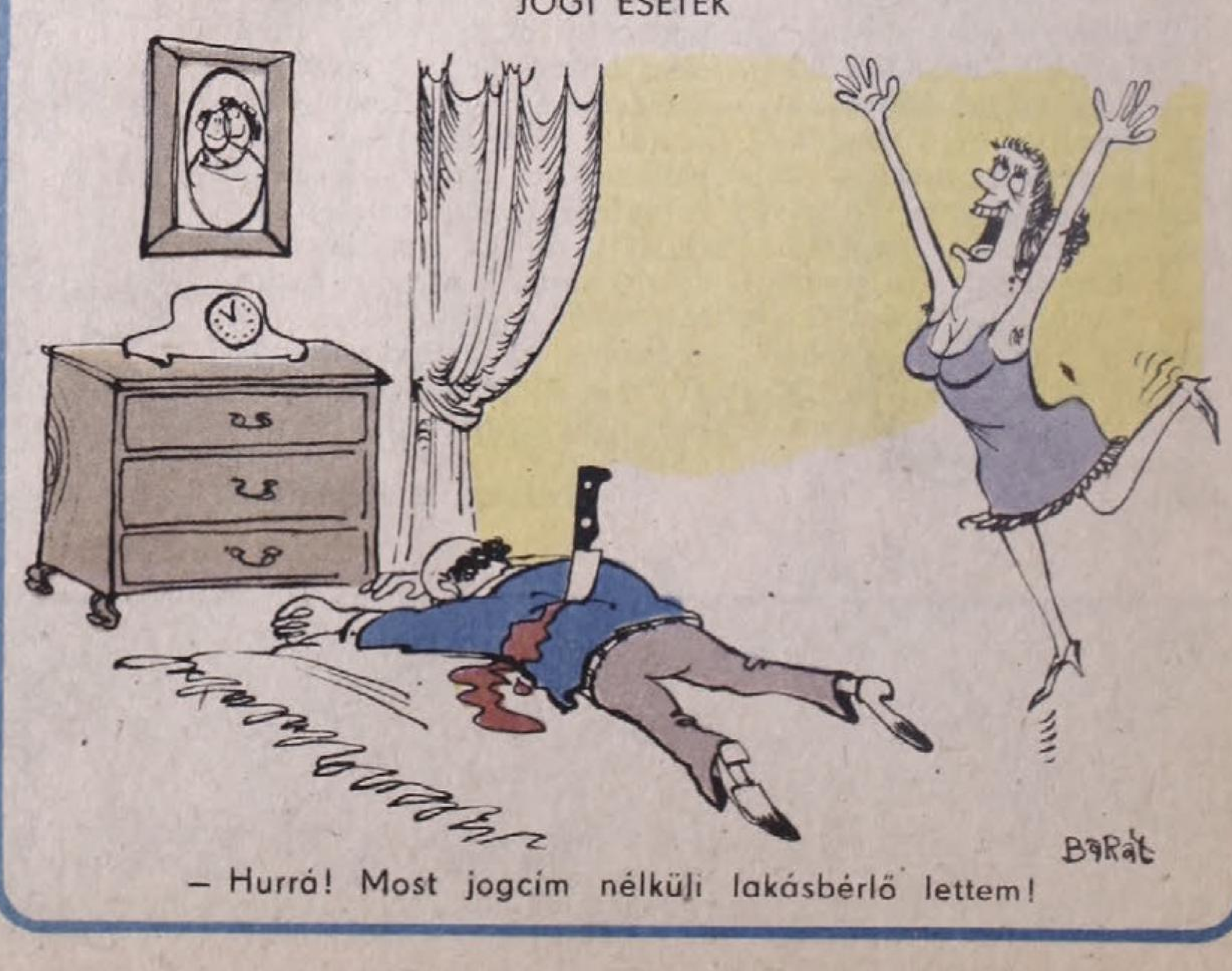

Egy texasi bárban Jimmy összetör egy whiskys üveget barátja, Bill fején.

— Mi az? — dörmögi Bill —. elveszítetted a dugóhúzódat?

JOGI ESETEK

— Hurrá! Most jogcím nélküli lakásbérlő lettem!

Sorozatos ételmérgezés az iskolákban

NEM AZ ISKOLÁNAK, HANEM A KÓRHÁZNAK ÉTKEZÜNK

VALÁSI PROGNÓZIS

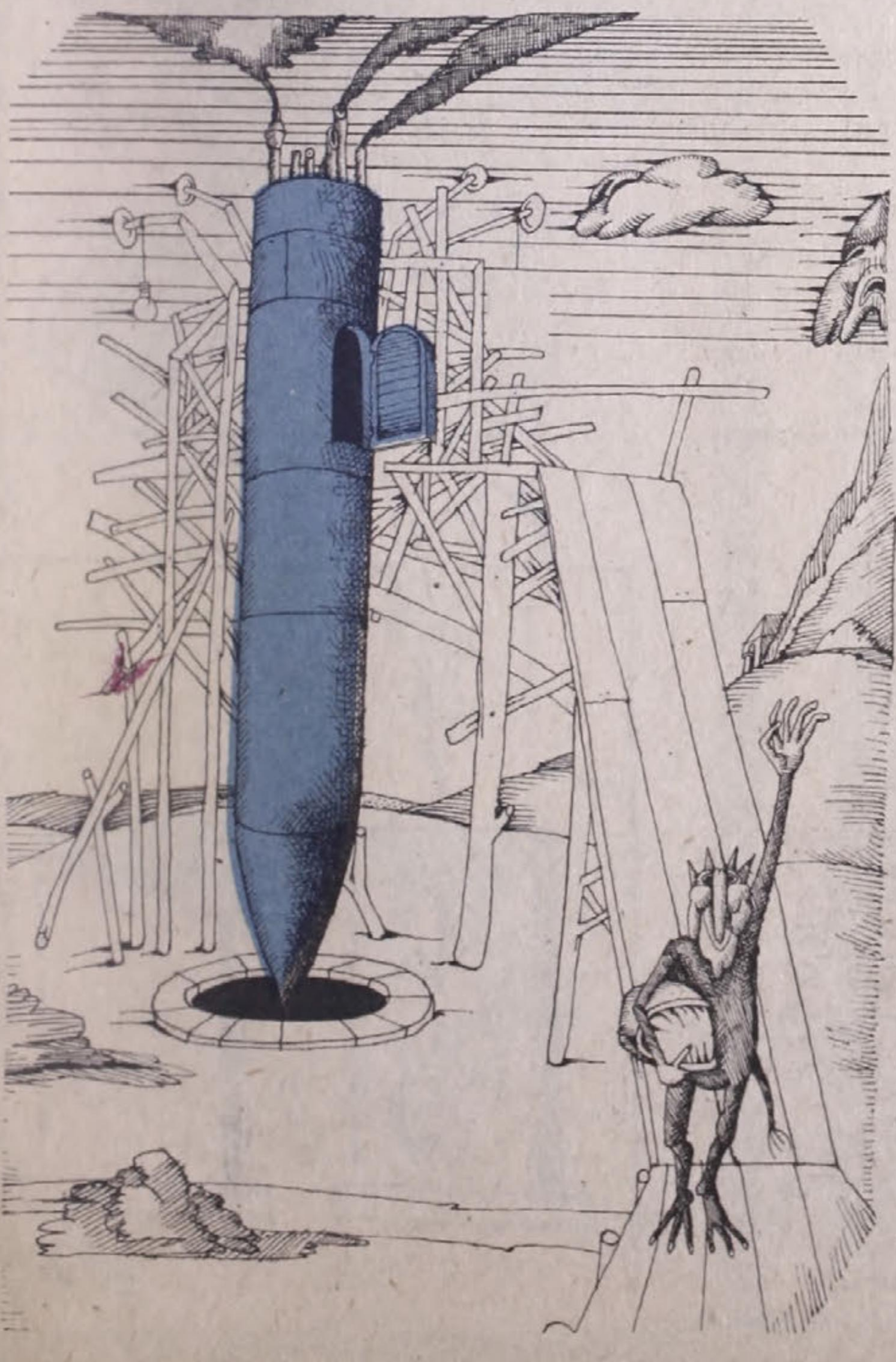

– A mi esküvői képeink középen perforálva készülnek!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Felfedeztem egy számítógépet, szinte emberi vonásokkal – jelenti be a kongresszuson egy tudós. – Ha hibát csinál, áthárítja egy másik számítógépre.

NEGATÍV ŰRHAJÓ

ÜVEGESTÁNC

Olyan keserves volt ez az év... hadd iktassak hát most egy lágyabb sztorit ide. Vigasztalásul? A fene tudja...

Szóval megesik, hogy tébolyom elhatalmasodván, a stadion körül vonszolom magam egészségügyileg. A betonon éppen ezer méter egy kör s ez megkönnyíti a dolgomat, mert valahányszor vetélkedőre került a sor, Albert Einstein egy mellbedobással mindig megvert matekban. Amellett így koratéli párák és permetek évadján bizonyos lírája is van az ügynek. A szemüvegem tiszta egy köd lesz, nem látom a lábamat, mindjárt kevésbé fárasztó.

Hogy nagyobb meccsek után a stadion környéke egy palacktemető, az közismert. Van szurkoló, aki az örömök palackját üríti fenékig, van aki a bánat bürökserlegét, de az üveget mindannyian eldobják, mert kétségben az egység.

Nos, legutóbb egy szakadt bácsikát fedeztem fel a köd mélyén. Lehajolt, szisszent, a lumbágóját tapogatta, egy palackot a kosárába tett. Mint egy rozzant és ütődött távgyalogló, végig a betonon, körös-körül a kilométeres távon. Hajlás, szisszenés, lumbágó, palack... hajlás, szisszenés, lumbágó, palack...

– A Hepke fater... – felelte fürkészésemre agg barátom, a bőrsatyakos jegyszedő – ..., tudja kevés a nyugdíj, aztán visszaváltja a flaskákat. Mi meg hagyjuk. A vicc az, hogy elit háromszobás kéglije van a Régiposta utcában.

– Miért nem adja el?

– Hát tudja, ha a lánya hazaruccan Stockholmból, ne kelljen szállodára költenie.

– Világos – mondtam. – És hányszor ruccant már haza a lánya Stockholmból?

– Eddig még egyszer sem.

Feltúrtam odahaza a spájzot s másnap egy kosár palackkal egyenest a Hepke faterhoz kocogtam.

– Fogja, mester – mondtam. – Kis figyelmesség.

Dühösen nézett rám.

– Szó sem lehet róla – mondta. – Ez inszinuáció. Kikérem, hogy koldusnak nézzen.

Mert az emberi lélek mélységei kvázi felmérhetetlenek. Persze tudtam, mit kell tennem. Nekilódultam a betonstráfnak, amúgy kocogósan és úgy húszlépésenként kidobtam a kosárból egy flaskát.

Még a toronyépülethez sem jutottam, amikor megállt mellettem a kék-fehér jármű homlokán a szirénával.

– Jó napot kívánok – tisztelgett a jóvágású törzsőrmester. – Bocsásson meg, jól érzi magát?

– A körülményekhez képest – feleltem, mert páncélom az igazság.

– Volt elmebeteg a családjában?

– Soha.

– És ön sem állt még pszichiátriai megfigyelés alatt?

– Korántsem. Óhajtja, hogy levezessem a Thales-tételt?

– Felesleges. Bár meg kell értenie a gyanakvásunkat. Ön rongyos tréningruhában rohangál, sárga jambósapkát visel ősz fürtjein és szabályos időközönként elhajít egy palackot.

A társa a volán mellett ült, sonkászsemlét evett és egy kólásüveg volt a kezében. Ám mindez nem akadályozta meg abban, hogy a főtörzs minden szavát helyeslő bólingatásokkal nyugtázza.

– Minthogy azonban ön elhárítja az elmebetegség vádját – folytatta szövegét a főnök –, kénytelen vagyok környezetszennyezés miatt megbírságolni.

Elmeséltem neki a Hepke fater történetét. Bólintott, tisztelgett, visszaült a kocsiba, szép lassan elindultak. Utánuk eredtem.

Vagy száz méterrel odébb kinyílt a kék-fehér jármű oldalsó ablaka és óvatos ívben két kólásflaska repült ki a betont szegélyező puha fűcsíkra.

Lágy ködcsizmákban, halk léptekkel közeledett a karácsony...

Peterdi Pál

– Igaza van, óvó néni! A gyereknek ezt az érdeklődési körét feltétlenül figyelembe kell venni a pályaválasztáskor.

PEDÁNS EMBER

VANDÁL SZERELEM

– De drága asszonyom, másképp nem tudok hozzáférni a hibához!

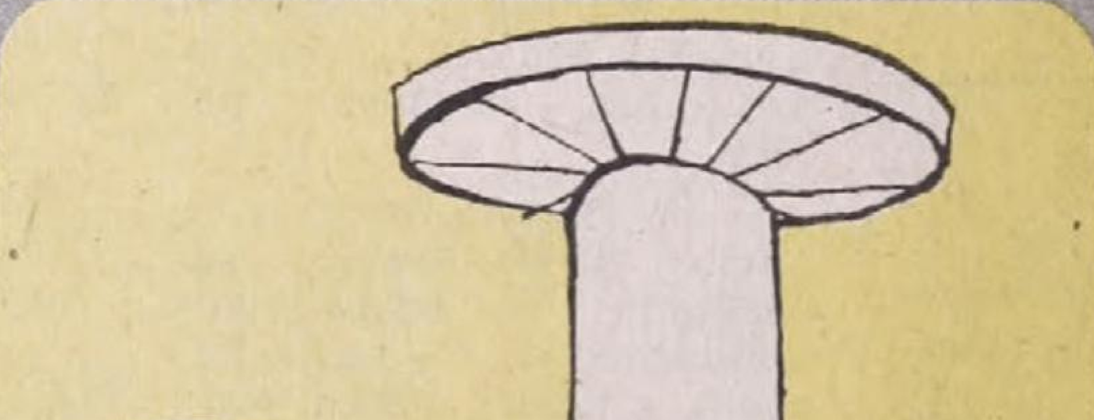
SOK A VÁLÁS

– Csinos az új férjed. Honnan szerezted?
– Bontásból.

– Elkezdődött a diószezon . . .

– Nem lát a kedves, hülye vásárló?

BOKRÉTAÜNNEP

RONTOM-BONTOM

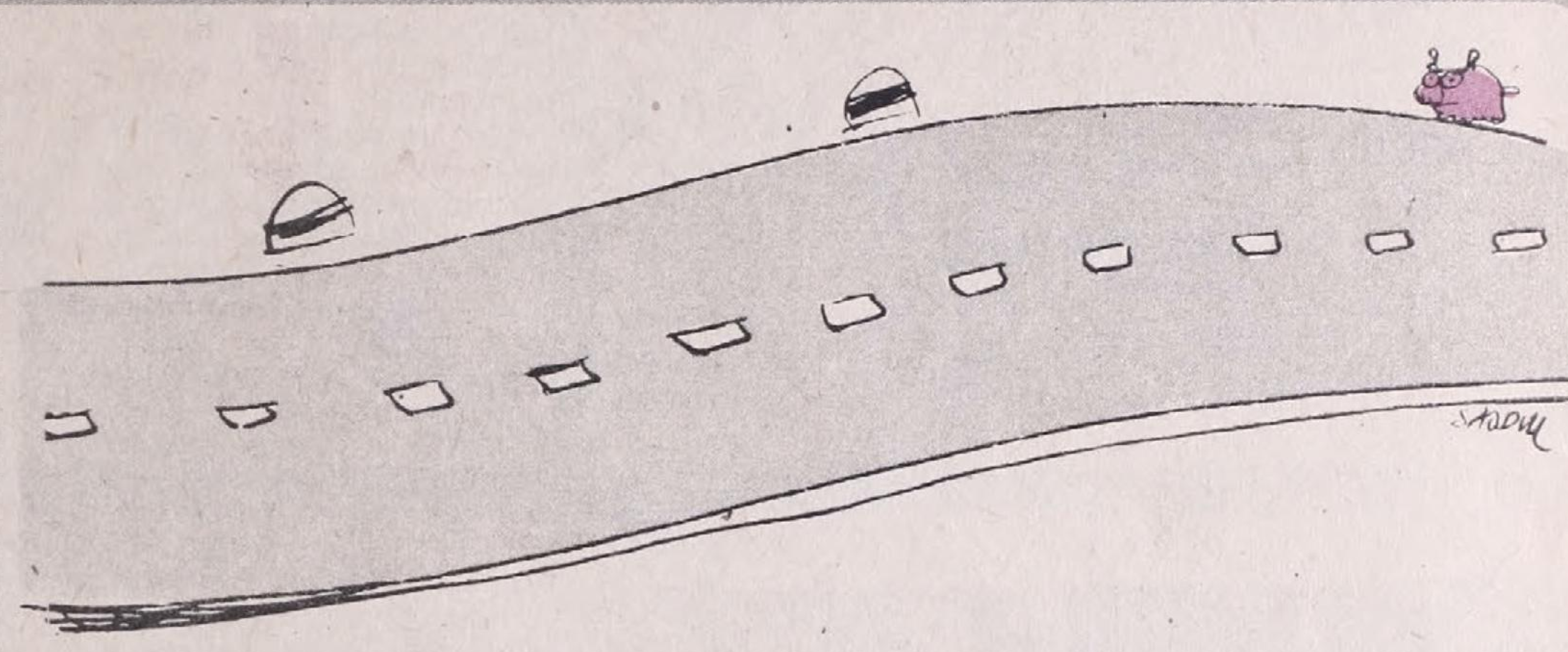
– Tessék, elrontotta a napomat!

– Nicsak, az öngyújtóm, amit egy éve vesztettem el!

BÜNHŐDÉS

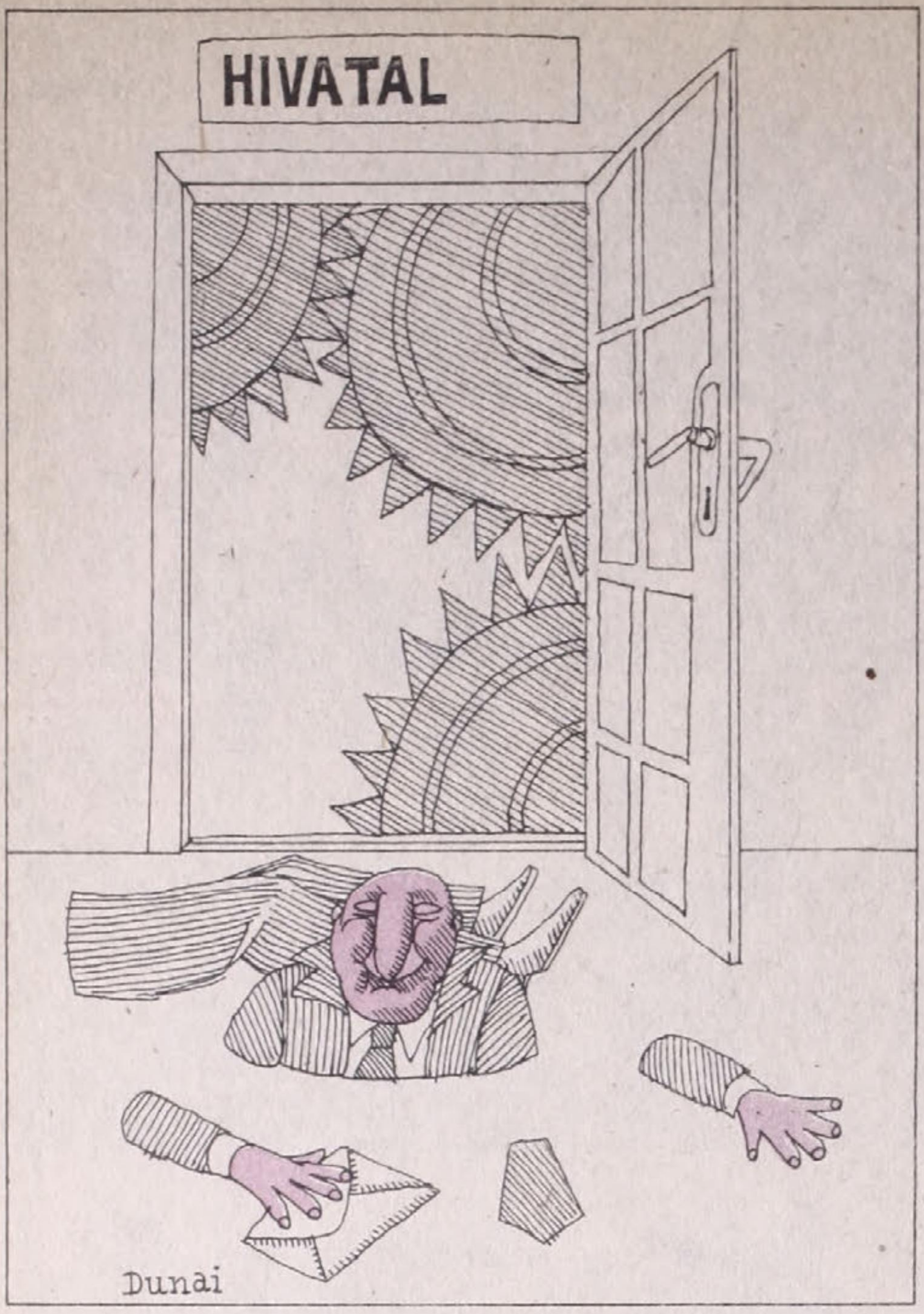

– Mit keres ez a rontom-bontom oldalon? Majd figyeljék meg ezt az új utat egy hónap múlva.

A küldöttség elterelt útvonalon szálláshelyére hajtatott.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Az évekkel együtt megjönnek a tapasztalatok.

— Az nem is lenne olyan nagy baj, csakhogy a tapasztalatokkal együtt megjönnek az évek is!

KISPUCCS

COULEUR LOCALE

— Ez hát a csárda? — kérdezte előkelő külföldi vendégem, amikor beléptünk a népies stílusban berendezett étterembe.

Igyekeztem magam is előkelni.

— Rusztikus stílusban épült. Neves belsőépítész tervezte a faragott asztalokat, a tulipánnal díszített söntéspultot, meg a pusztai kármentőt.

Meg is magyaráztam legott, mi a kármentő. Regéltem a hajdani csárdák betyárvilágáról, az asztal közepébe döfött bicskáról, amint a kötekedő elkurjantotta magát: aki legény húzza ki, s a vendégsereg már egymásnak is esett. Hozzáfűztem, hogy mindez a múlté. A vendéglő ma már igényes hazai és külföldi vendégeket fogad kulturált körülmények között. Minden olyan, mint a régi csárdában — de teljes a komfort.

Vendégemnek igen tetszett a csárda. Csöppet csodálkozott, hogy miért hideg a gulyásleves, de nem volt nehéz megértetnem, ez is a folklórhoz tartozik.

— Tudja kérem, hajdanán, amikor a parasztasszony kivitte a mezőre az urának a kendőbe bugyolált levest, bizony kihűlt az a hosszú úton. Ezt idézi fel a langymeleg leves.

— Értem már — helyeselt az idegen. — És ezek a foltok az abroszon? Ez is valami couleur locale helyi színfolt, nemde?

— A javából! Tetszik tudni a pusztán az járta, hogy, ha a betyárnak a cseréptálban kihozták a levest, elsőbben is egy kanállal kilöttyintett maga elé. Tudni akarta, rakott-e belé elég zsírt a kocsmárosné.

— Milyen érdekes! — tűnődött a vendégem és jó adag zsíros levet odacsapott az asztal közepére.

A pincér vészjósló arccal közeledett, de én megsúgtam neki:

— Tudja, ahonnan az úr jött, ez annak a jele, hogy ízlik neki a főztjük...

— Tökjó — morogta a felszolgáló —, de a jattot el ne felejtse, különben vele mosatom ki az abroszt...

Egyszóval minden úgy ment, mint a karikacsapás. A nyugati szállodák egyhangú steril légkörétől megcsömörlött látogató el volt ragadtatva.

— Valami, ami még hamisítatlan. Maguk aztán értik a módját. Ez már sehol sincs Európában.

— Hát ez nincs... — dünnyögtem, csak egy valamire gondoltam rettegéssel. Igen, arra, hogy amennyit ez a vendég iszik, egyszer csak ki kell neki mennie. Oda, ahová nem szívesen engedjük ki azokat, akiknek sokat adunk a véleményére, s akik sokat adnak a higiénére. Gondoltam, körülnézek, mi vár rá odakint.

Néhány percre magára hagytam. Kiderült, hogy aggodalmam nem alaptalan. A látványosságokról nem teszek említést a gyengébb idegzetűek kedvéért. Mivel pedig külföldiek kíséretében tüstént hazaffyvá vedlek, s a költő szavaival élve, kivont szablyával védem a hont és a hazai gasztronómia becsületét, beleértve az illemhelyeket is — eltökéltem: ez nem mehet ki oda. Csak a testemen keresztül.

— Induljunk, mert késő lesz — indítványoztam.

Az ajtóban a vendég megtorpant. — Egy perc, ki kell mennem.

— Nem érdemes, tíz perc múlva a hotelban leszünk.

Megpróbáltam visszatartani, ő azonban nem bírta.

— Jobb lesz odakint a friss levegőn.

Elébe vetettem magam. Megragadtam a kabátja ujját, ráncigáltam az ajtó felé. — Különben is az a helyiség foglalt.

Balszerencsémre ebben a pillanatban lépett ki egy úr abból.

Magamba roskadva vártam a vendégemre. Minden összeomlott. Ezt már nem tudom kimagyarázni. Csak ültem mellette a taxiban szótlanul.

Ő azonban egészen fellelkesült:

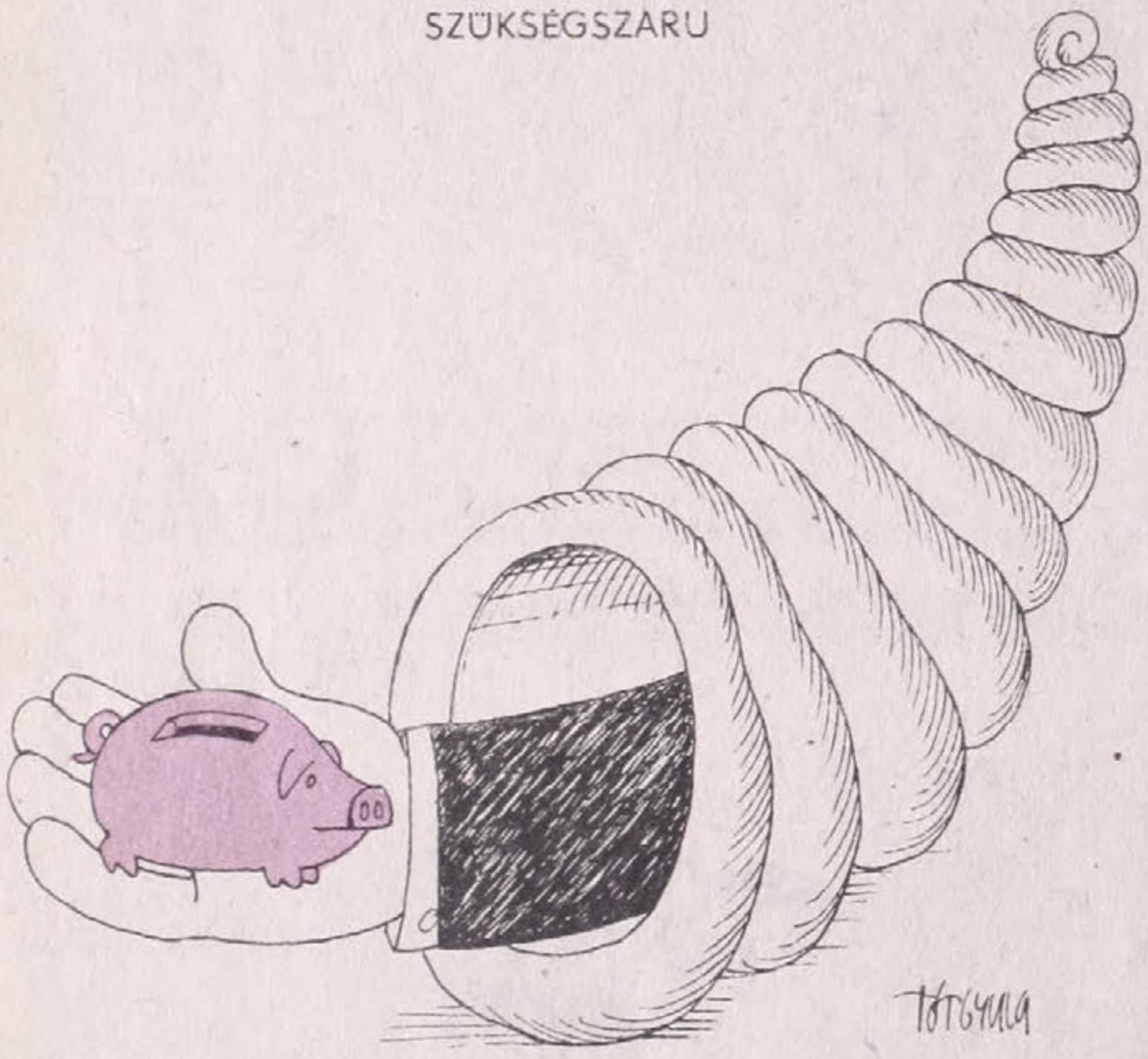
— Minden originál ebben a csárdában. Hanem a mellékhelyiség — az egyenesen szuper! Sikerült rekonstruálniok egy tőrőlmetszett tizennyolcadik századi pusztai illemhelyet. Ez fantasztikus teljesítmény. Gratulálok! — rázta a kezemet, aztán hamiskás mosollyal előhúzott valamit a kabátzsebéből.

— Én sem vagyok elveszett gyerek. Elcsentem egy kis szuvenirt, ebből az elragadó skanzen-toalettből.

Egy meghatározhatatlan színű, szakadt törölköző volt.

Novobáczky Sándor

SZÜKSÉGSZARU

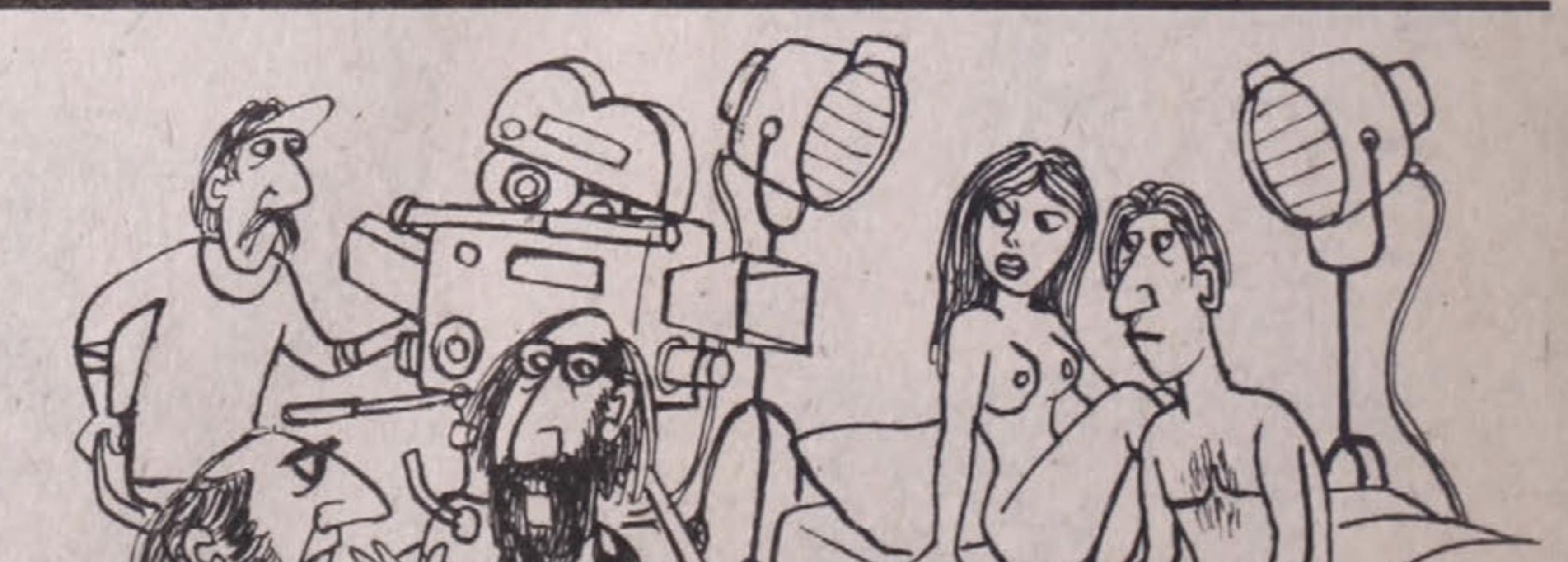
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Nem tudok rosszabbat elképzelni annál, mint amikor az ember háta mögött beszélnek.

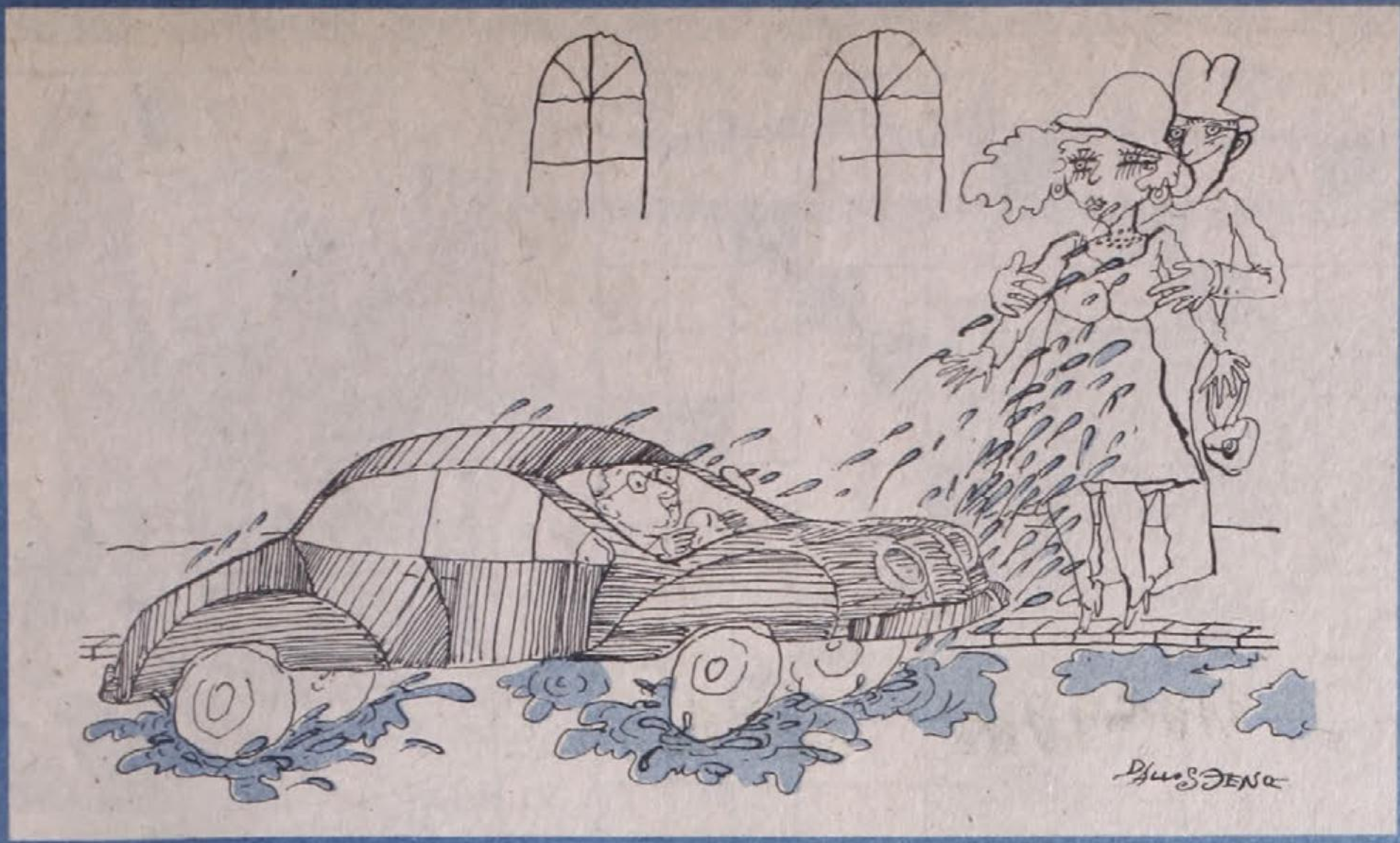
— De milyen rossz is az! Főleg a moziban!

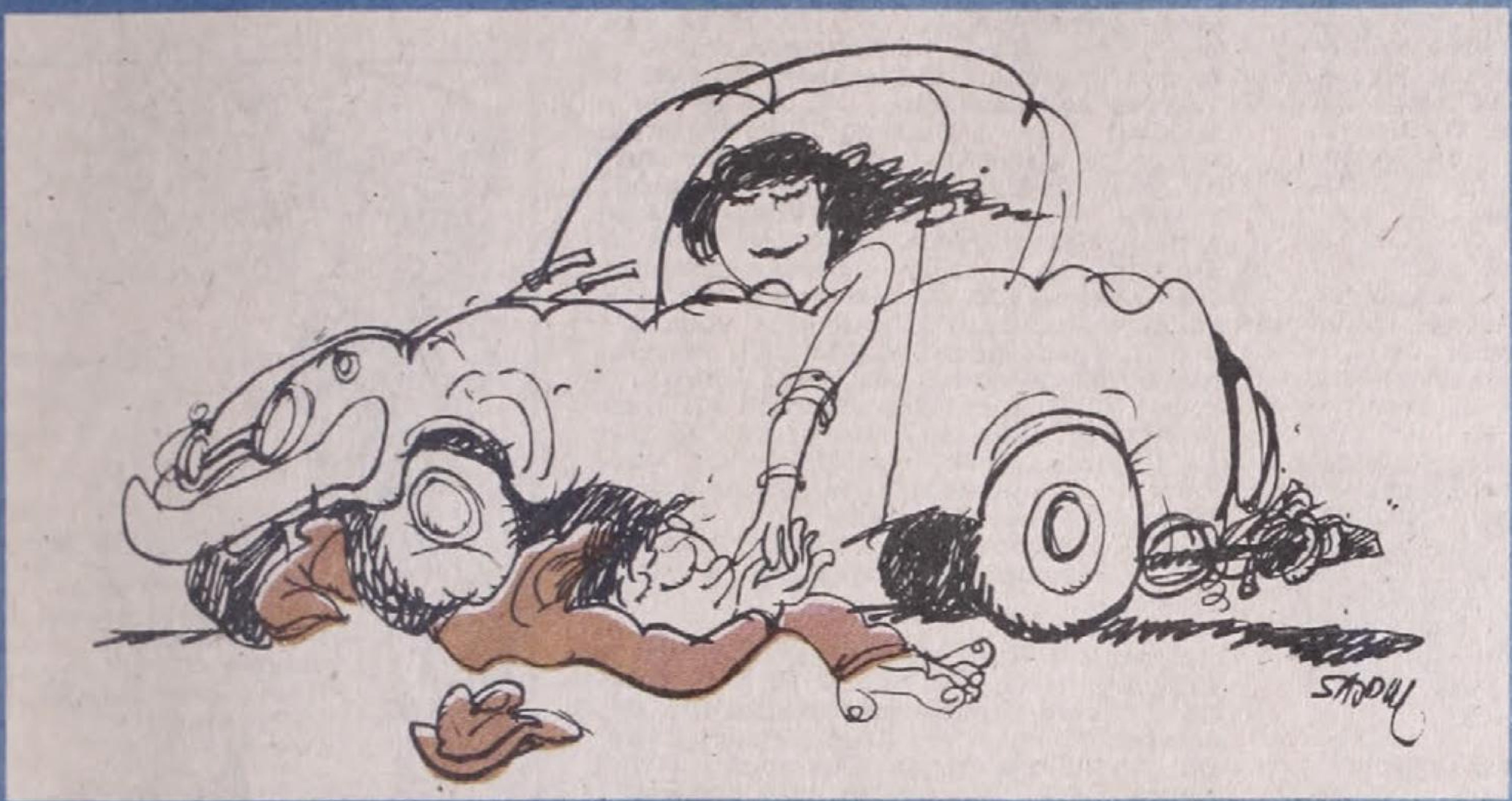
— Érthetetlen, milyen jól megvannak nélkülem.

— A következő ágyjelenet megvolna, már csak egy forgatókönyv kellene hozzá...

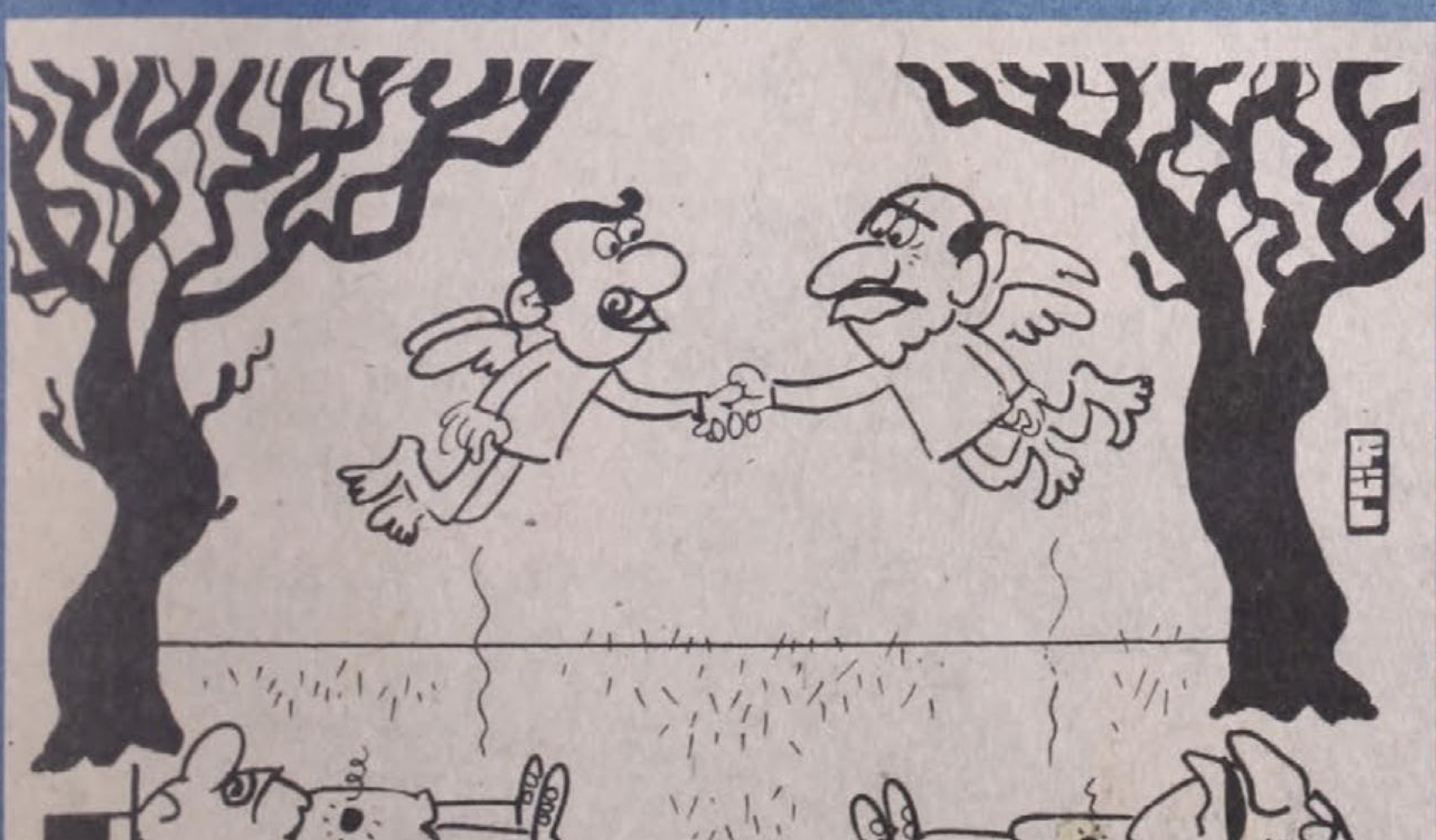

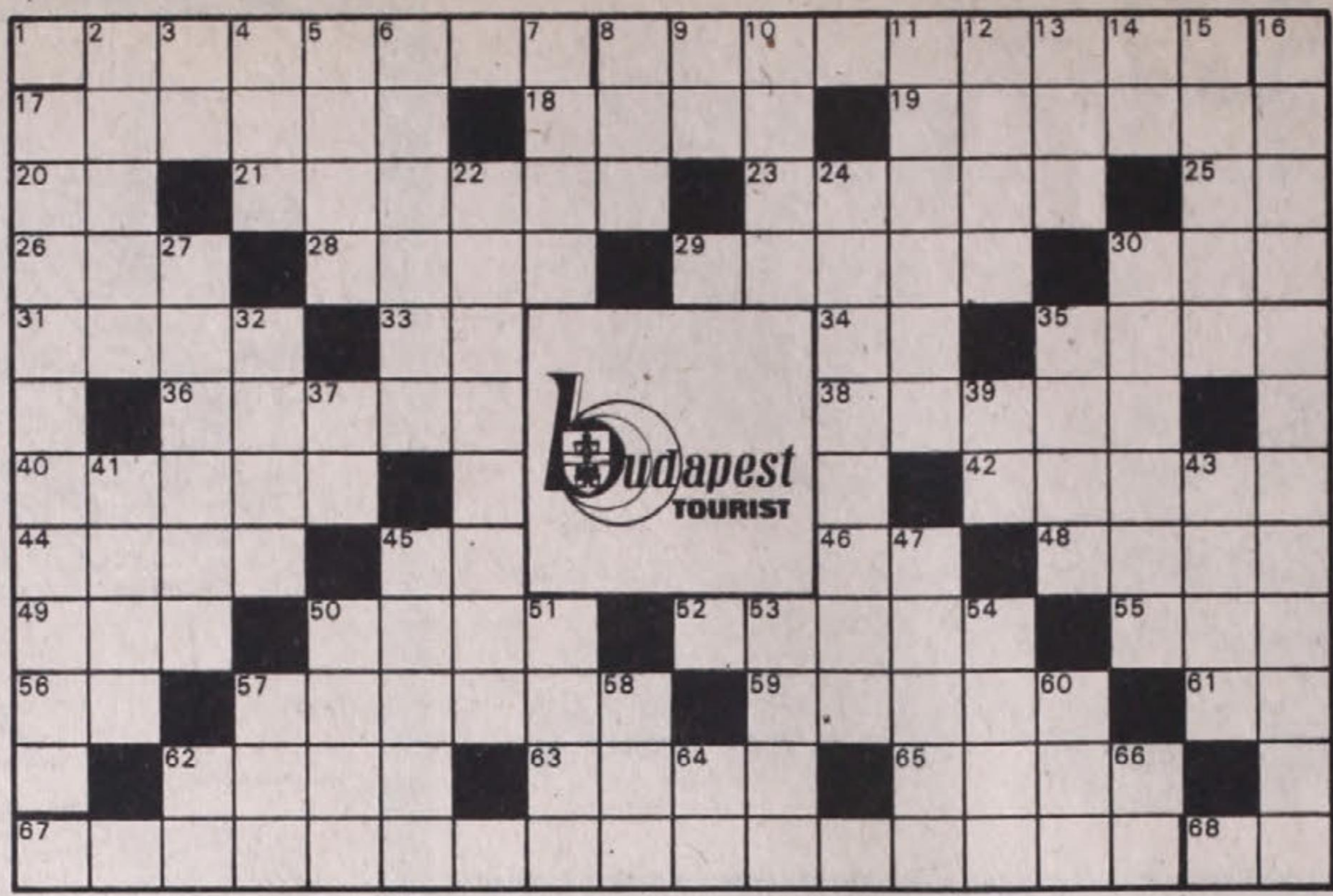
GENTLEMAN

DALLOS,
VÁRNAI,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS

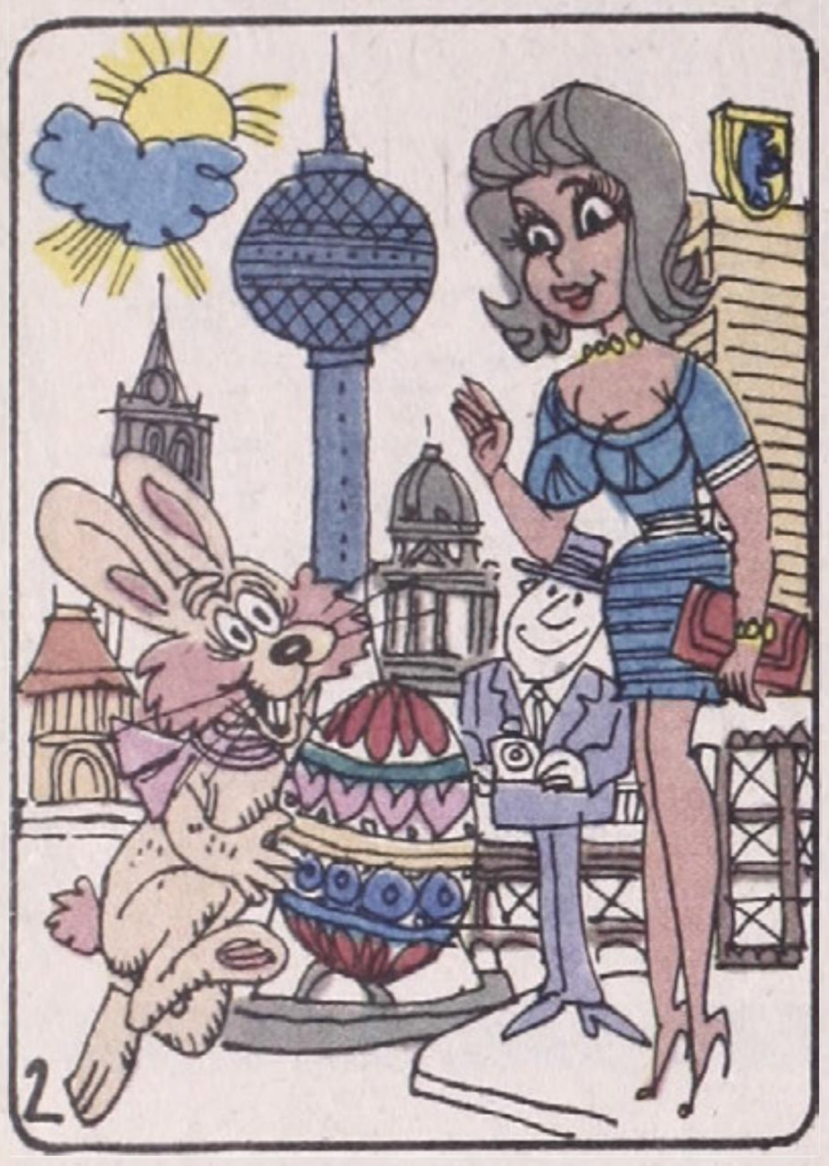

VÍZSZINTES: 1. Szocialista ország, a Budapest Tourist az év minden szakában jó néhány utazást szervez ide. 8. Húsvét ... — a Budapest Tourist által szervezett egyik utazás neve. 17. Sírbolt. 18. Verne Gyula kapitánya. 19. Autómárka, kiejtés szerint. 20. Folyó a SZU-ban. 21. Nagy fiú, angolul. 23. „A" nyüzsgő csoport. 25. Véd. 26. Levegő. 28. A daru betűi keverve. 29. „Az" üres fecsegés. 30. Durva, festetlen posztó. 31. Hegycsúcs. 33. SL. 34. Ötszázegy, római számmal. 35. Sajtó. 36. Csónak. 38. Onnan. 40. Pápai korona. 42. Feni. 44. Szaglószerve. 45. A foszfor és a nitrogén vegyjele. 46. Háziállat. 48. „A" maró folyadék. 49. Tanács, németül. 50. Szoba, angolul. 52. „A" fizetőképtelenség. 55. Középen sikál! 56. Félnótás! 57. Adnak nekik. 59. Becézett István, fordítva. 61. Az ozmium vegyjele. 62. Figyelmeztetésként használt mondatszó. 63. Női név. 65. Fordított dísznövény! **67. A Budapest Tourist két különböző utazásának színhelye.** 68. Nagyon kis folyó.

FÜGGŐLEGES: 2. Jobbágyi szolgáltatás. 3. Ő, eszperantóul (LI). 4. A gépébe egynemű hangzói. 5. Átmásol. 6. Szicíliai város. 7. Pozitív sarok. 8. Bej. 9. „M". 10. Út, angolul. 11. Alakít. 12. Az otthonban. 13. A bór, a szén és az ittrium vegyjele. 14. „S". 15. Kővé vált királynő a görög mitológiában. **16. Esemény Lipcsében, a Budapest Tourist is szervez rá utazásokat. 17. Erdély és a moldvai ... — a Budapest Tourist egyik romániai utazásának neve. 22. Történelmi emlékeink a ... — Budapest Tourist-utazás. 24. ... Tourist, Budapesti Idegenforgalmi Vállalat.** 27. Törpe versenyautó. 30. Az ... lány — Bizet egyik művének címe. 32. Becézett női név. 35. Pula, jugoszláviai kikötőváros olasz neve. 37. Igen, németül. 39. „T". 41. Okmány. 43. Kiskabát. 45. Orosz tudós, a drót nélküli hírközlés úttörője. 47. Gazdaságilag, jólét. 50. ... Xerox. 51. Air ... légiposta. 53. ...-cini — az egér hangjának utánzására. 54. Francia parfümmárka is. 57. Vissza ... — hátrál. 58. KRE. 60. A Pál betűi keverve. 62. NS. 64. Személyes névmás. 66. Ad, költőiesen.

Beküldendő: a vízszintes 1., 8., 67., a függőleges 16., 17., 22. és 24. sor, valamint három képrejtvény megfejtése, december 31-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Jó utazást!".

A helyesen megfejtők között tíz százforintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

LEGYEN ÖN IS LUDAS UTAS!

A LUDAS MATYI ÉS A COOPTOURIST 50 EZER FORINTOS KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

2. FORDULÓ

Amint azt lapunk szorgalmas olvasói már bizonyára észrevették, háromfordulós utazásra invitáljuk Önöket. Három, egymást követő lapszámunkban egy-egy külföldi utazásból megtért hazánkfiát láthatnak. Olvasóinknak azt kell kitalálniuk, hogy a rajzolt figura melyik országban járt. Miután ezt megállapították, a teendő már ennél is egyszerűbb: vágják ki a mellékelt rejtvényszelvényt, írják bele a kérdezett ország nevét, a kitöltött rejtvényszelvényeket ragasszák fel egy közös levelezőlapra és december 16-ig küldjék el a Ludas Matyi címére (Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1085).

A helyes megfejtők között 1 db 20 ezer, 1 db 10 ezer, 1 db 5 ezer, valamint 15 db, egyenként ezerforintos, a Cooptourist 1986-os útjaira érvényes utazási utalványt sorsolunk ki.

A jelszó még mindig változatlan: Legyen Ön is Ludas utas!

2.	LEGYEN ÖN IS LUDAS UTAS!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Hogy lehet az, hogy veled nem veszekszik a feleséged, ha este későn mész haza?

— Mert mielőtt elmegyek otthonról, fogadok vele, hogy tízre otthon leszek, és azután örül, hogy ő nyert.

*

— Anyu, mi történik azzal az autóval, amelyik már igen régi és egyáltalán nem megy?

— Akkor jön egy ügyes bácsi, és rásózza az apura, aki ráadásul el is hiszi, hogy majdnem ajándékba kapta a kocsiját!

*

— Károlyka, mi leszel, ha nagy leszel?

— Nyomozó.

— És te, Gyurika?

— Tolvaj.

— Miért éppen tolvaj?

— Hogy együtt játszhassunk.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: Nenával kapcsolatos képeket, cikkeket; — Engelbert Humperdinck lemezét, amelyen a Doktor Zsivago című film nagy slágerét énekli; — Alig használt 38-as vagy 39-es rövid szárú, nem magas sarkú női (lányka) csizmát; — 1986-os naptárt, bélyegalbumot, sörösdobozt; — Elnémult kakukkórámhoz két működő sípot; — Régi bélyegeket vagy albumokat; — A História I—III. évfolyam összes számát valamint a IV. évfolyam 2. és 3. számát; — J. Gray: Erdő szerelmese című könyvét;

Kínálnak: Egy 125 cm hosszú, hibátlan zománcozott fürdőkádat; — A Nők Lapja 1981, 1982, az Ország-Világ 1982, 1983, 1984. és a Ludas Matyi 1982, 1983 és 1984. évi számait, hiány nélkül; — Egy Gabi heverőt, egy új, elemes, rejtett hallókészüléket; — Az összes, 1985-ös Burda divatlapot (szabásmintával) és egy 3 méter magas datolyapálmát;

Cserélnek: Gyermekkönyveket komolyzenei lemezekért; Az IPM-magazin 1982 óta kiadott számait a Burda divatlap 1980-tól megjelent bármelyik számát, szabásminta melléklettel; — Egy tarkedli sütőt két kazettára, egy működő Unitra magnót kvarcjátékra, egy gyönyörű diffenbachiát Beethoven: IX. szimfónia és Vivaldi: Négy évszak című lemezéért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között, a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

JÁTÉKOS GONDOLATOK

Közeledik a karácsony, a szeretet ünnepe, és ehhez kapcsolódóan az ajándékozás ideje. Nemrég Baján, egy gyermekjátékokat is árusító üzlet előtt megcsodáltam a kisfiúknak szánt játékarzenált. A fő helyen egy pompás automata pisztoly állt, kísértetiesen hasonlított a Csillagok háborújában használt fegyverekre. Ára potom 890 forint. Körülötte voltak az egyszerűbb játékok: két kamion, az egyik rakétát, a másik helikoptert szállított. Érthetetlen, hogy miért kell már a kisgyerekeknek is háborús játékokat kitalálni. Elég az is, amit Tv-híradóban látnak. Emlékszem egy komoly játékomra, úgy 15—20 évvel ezelőttről. Egy kis traktor, sebességváltóval ellátva, a kormányzása is az eredetihez hasonlóan működött. Vagy egy játéklánctalpas. Önerőből kanyarodott jobbra és balra, ment előre és hátra, s a rászerelhető tolólappal két kiló terhet is megtolt a szőnyegen. Tetejében, az átlátszó motorban kivilágítva dolgoztak a hengerek, a dugattyúk, és forgott a hűtő előtt a ventillátor. Miér nem látunk ilyen játékokat most is a kirakatban?

Katzenmayer János
Madaras

TÜCSÖK és BOGÁR

Hogyne? BASIC-nyelven!

(A Kronosz számítástechnikai társaság naptárát beküldte Kovács József, mezőtárkányi olvasónk)

A Békéscsabai Kötöttárugyár felvesz: ipari használt vízmű kezelőt

Originálcsomagolású vízműkezelők mellőzzenek!

(A Békés megyei Népújság hirdetései között találta Rákóczi Gáborné, újkígyósi olvasónk)

● BUDAPEST KÖZPONTJÁBAN jól menő vegyeskereskedő eladó. Minden tevékenységre alkalmas. Alápincézett, 30 nm. „Vegyeskereskedés EXP S 366158" jeligére a szerkesztőségbe.

Alápincézett vegyeskereskedő — bizonyára csak igényesnek!

(Az Expresszben találta Cseh Béla)

RUDÉ PRÁVO
amerikai hetilap

Ki hitte volna?

(A HVG-ben lelte Szőke Sándor)

20.00 Hírek
Jacobi Viktor szerzeményeiből
20.55 Sporthírek

Végre egy kis átpolitizált operettzene?

(A Magyar Nemzet tévéműsorában fedezte fel Kovács Dénes)

SZABADTÉRI JÁTÉKOK

Beszámolok a BKV újszerű kezdeményezéséről, mellyel a tömegközlekedést igénybe vevő néhány dolgozó fásult, szürke hétköznapjait próbálja színesebbé tenni.

Délelőtt vetélkedő, délután színház az osztályrésze azoknak az utasoknak, akik a 12-es villamos vonalán közvetlenül érdekeltek a vágányjavítás miatt bevezetett új végállomás használatában. Tehát. A 12-es megérkezik a Szilágyi utcába, ahonnan viszsza kell fordulnia. Itt a vezető ajtókat nyit, kiszáll. Előremegy a másik vezetőfülkéhez, beszáll, indít és 10 méter után vagy megáll az évtizedek óta megszokott megállóhelyen, vagy mutogatással utasítja a topogó játékosokat, hogy fussanak előre 50 métert az úttesten, síneken átvágva a közel fél méter szélességű járdaszigetre, és onnan immár fölszállhatnak. Ez hát a „Ma hol a megálló?" című társasjáték, melyet kétgyermekes anyák karonülő kisdedekkel és SZTK-ba igyekvő nyugdíjasok is játszhatnak.

Este pedig a „Vágy villamosa" megy. A tényleges végállomás előtt egy megállóval mindenkit leparancsolnak a kocsikról. Az utas választhat: vagy felgyömöszöli magát a villamospótló buszra, mely a háromszerelvényes kocsit hivatott pótolni (némi várakozással is jár a kísérlet), vagy nekivág a keskeny járdán, arcába csapódó ágakkal, követni a villamost, mely csillogva, fényesen, üresen tűnik tova. Az igazi végállomás ugyanis arrébb van, ahol a reggeli játék kezdődött.

Gyanítom, az ötlet kigondolói nem a Fóti út környékén laknak.

Balla András
Budapest

EGYSZERŰ KÉPLET

Szeretem a kutyákat, nekem is volt, amíg nem emeleten laktam, lakótelepen. Kifejezetten nem szeretem viszont az utcán, közterületen a gyakran kiéhezett, nemegyszer láthatóan beteg, kóbor ebeket. A képlet egyszerű: gazdájuk, aki valamikor dédelgette, most kicsapta az utcára, mert nem akarja tovább etetni, oltatni és utána ebadót fizetni. Nem valószínű, hogy az utcán falkában kóborló kutyák egy település jólétének jelképei. Közegészségügyi és környezetvédelmi szempontból is tenni kellene ez ügyben valamit.

Kürtösi Károly
Gyöngyös

HUMÁNUM, MERRE VAGY?

Október 20-án vasárnap, szép időben Dobogókőn túráztunk. Gyerekek voltak velünk és kísérő felnőttek. Egyik sporttársunkat baleset érte. Láb- és térdsérülést szenvedett, ezért a Miklós-forrás fölött, az esőháznál, a Pilisi Parkerdőgazdaság üzemi útja mellett hagytuk. Dömösről gépkocsival tudtunk érte menni. Autósok, idegenek, magán- és hatósági személyek készségesen segítettek. A gépkocsit azonban — amelynek tulajdonosa természetesnek vette, hogy segíteni kell — 15.45-kor a Hosszú-hegy alatt, a Szalay-forrás közelében feltartóztatta az erdőgazdaság két szigorú ellenőre. Az ok: nem volt úthasználati engedélyünk az üzemi út használatához. Mondtuk, sebesültet viszünk, nem gondoltunk rá, hogy ilyen kényszerű autózásban lesz részünk. Az ellenőrök kijelentették, hogy ez őket nem érdekli, s a rendszámot pedig felírják, mert a szabály az szabály.

Kérem a Ludas Matyi szerkesztőségét, segítse utólag megszerezni az úthasználati engedélyt, mert különben az önzetlen gépkocsitulajdonost büntetik meg!

Molnár József
Budapest

FÉLREÉRTÉS

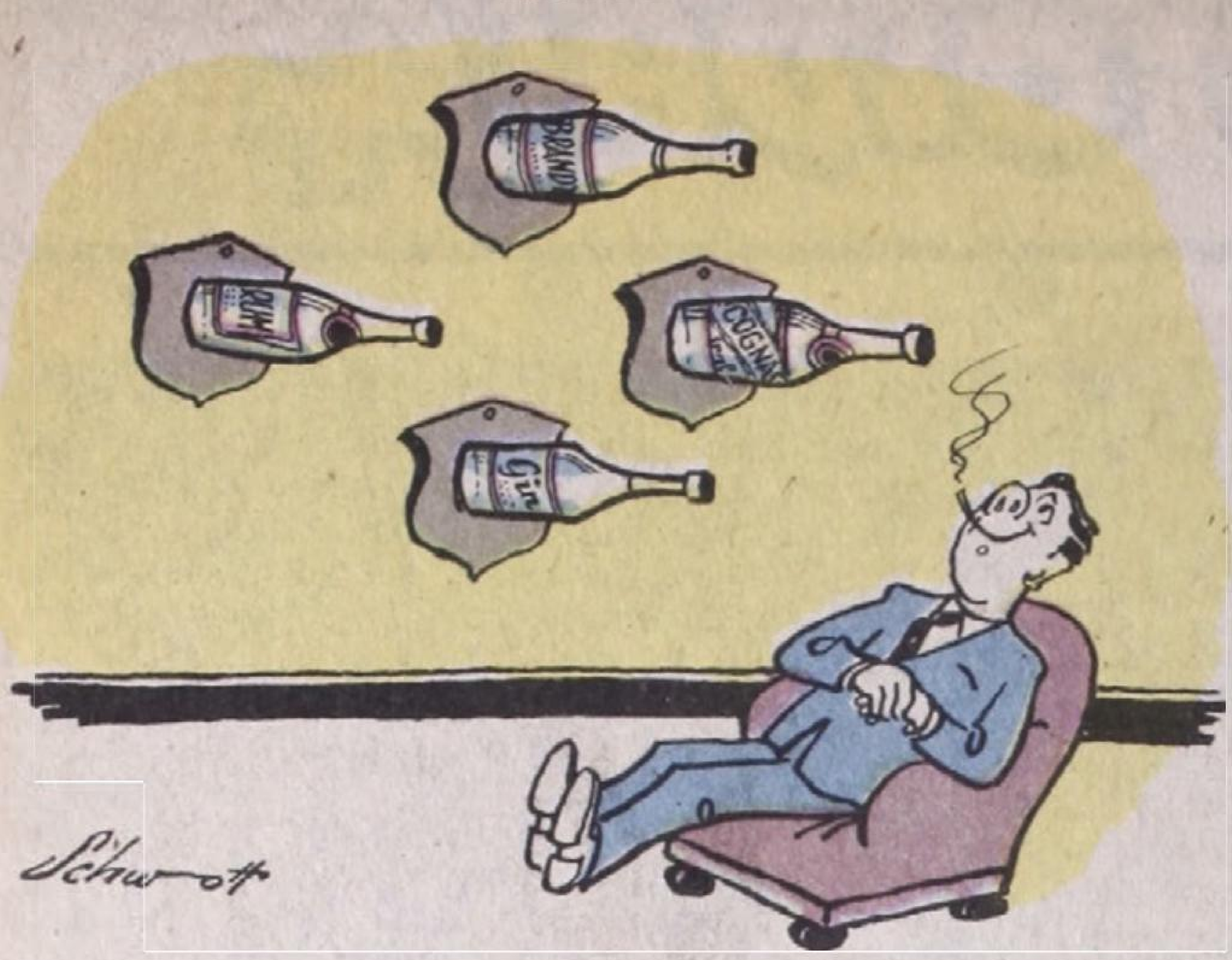
című rejtvényünk megfejtése:

— Nem túlságosan, ugyanis nagyon hasonlítasz a feleségemre.

Kramer Erzsébet, Bp. Lipthay u. 7. 1027
Csizmadia Zoltán, Rápolt, Fő tér 13. 4756
Hadossy Mihály, Kuncsorba, Dózsa Gy. u. 37. 5412

A nyereményeket postán küldjük el.

TRÓFEÁK

Megfontolandó bölcsességet kaptunk lovasberkekből:

— Ha a ló halott — szállj le róla.

***

Maradjunk a lovas témánál. Egy amerikai edző a lóversenypályán dolgozott, majd elszegődött erőnléti szakembernek egy baseballcsapathoz. Megkérdezték: mi a különbség a két poszt között?

— Egyetlen nagy különbség van. A ló sosem nyilatkozik szamárságokat a sajtónak.

TRIBÜN

Mama a kisfiához:

— Miért nem focizol mostanában már Pistikével?

— Most őszintén, mama: te fociznál egy csalóval?

— Nem én.

— Na látod, hát Pistike sem focizik.

***

Lee Trevino, a híres golfjátékos egyike a világ legkedvesebb embereinek, viszont nem tartozik a szellemtörténet óriásai közé. Mentségére szóljon: ezzel ő maga is tisztában van.

— Ha csak egyetlen tizeddel kisebb lenne az intelligenciahányadosom — mondta nemrégiben —, akkor már karalábé lennék!

***

Miért szakítottál Johnnyval? Hiszen nagyszerű síversenyző és remekül keres.

— Igen, de valahányszor megölelt — gipsz volt a karján!

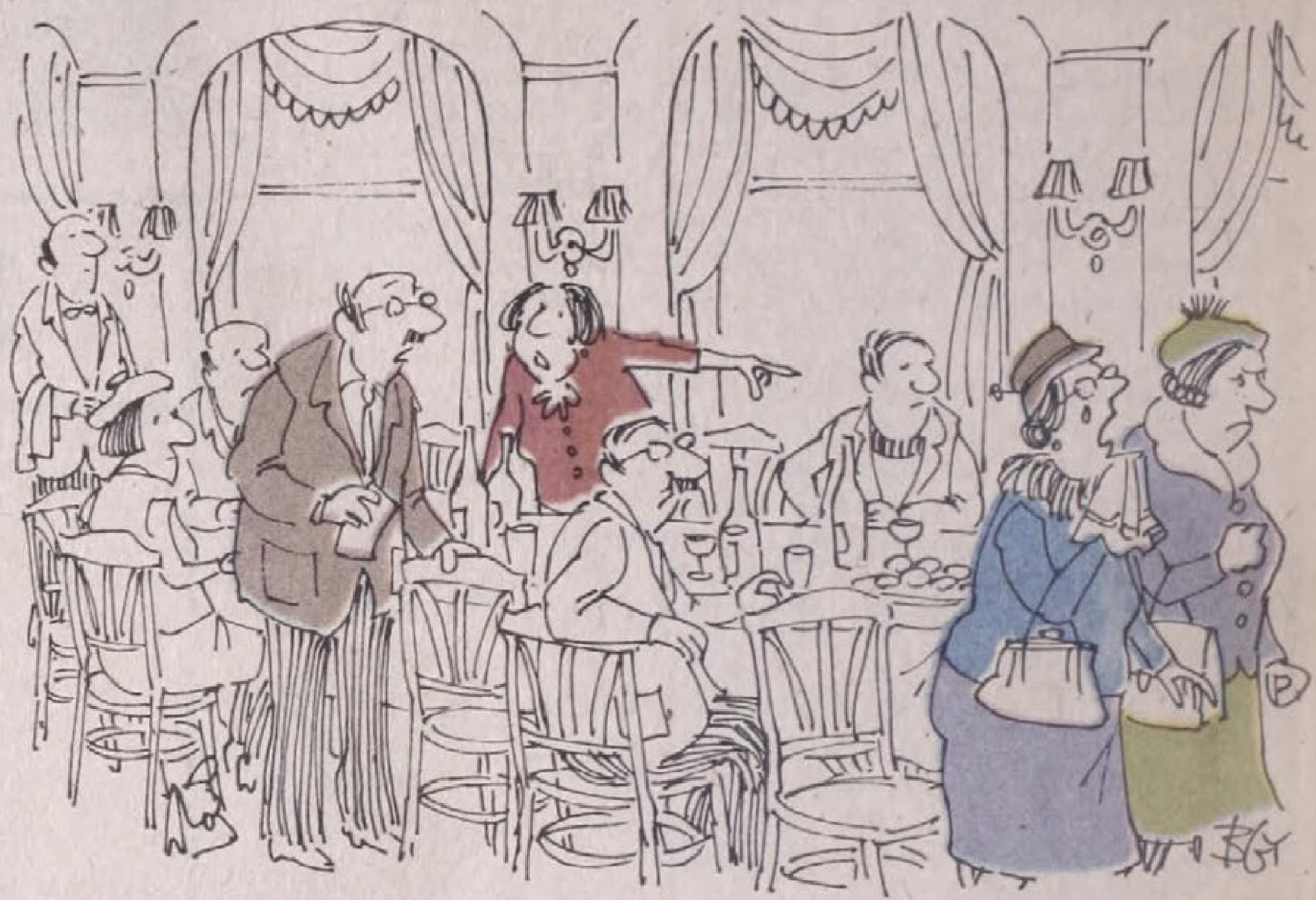
(p. p.)

KISVÁLLALKOZÁS

NYUGDÍJAS-ÖSSZEJÖVETEL

— Kovács bácsi, kár volt így belevenni a csasztuskába a lányokat...

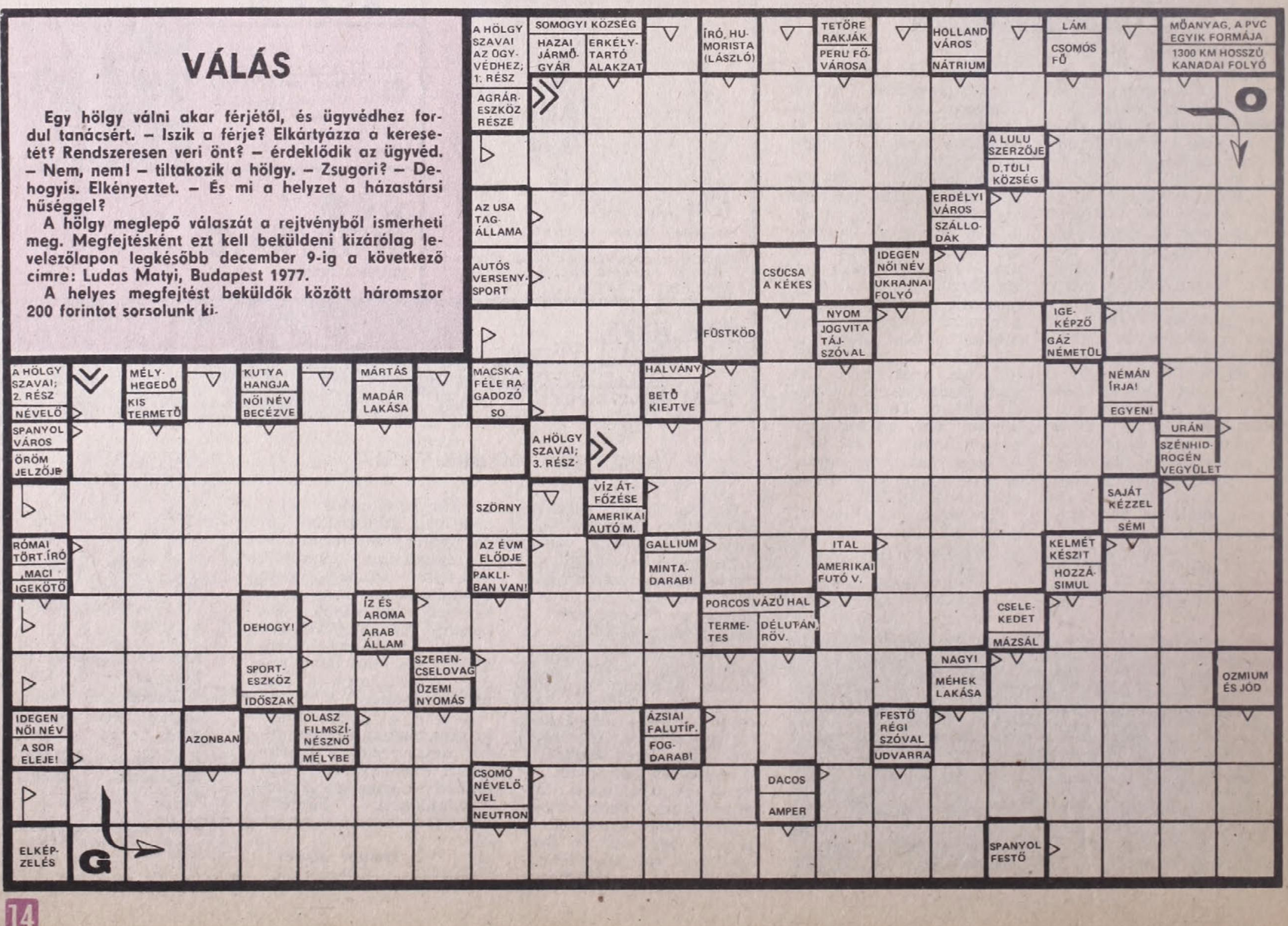

VÁLÁS

Egy hölgy válni akar férjétől, és ügyvédhez fordul tanácsért. – Iszik a férje? Elkártyázza a keresetét? Rendszeresen veri önt? – érdeklődik az ügyvéd. – Nem, nem! – tiltakozik a hölgy. – Zsugori? – Dehogyis. Elkényeztet. – És mi a helyzet a házastársi hűséggel?

A hölgy meglepő válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 9-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

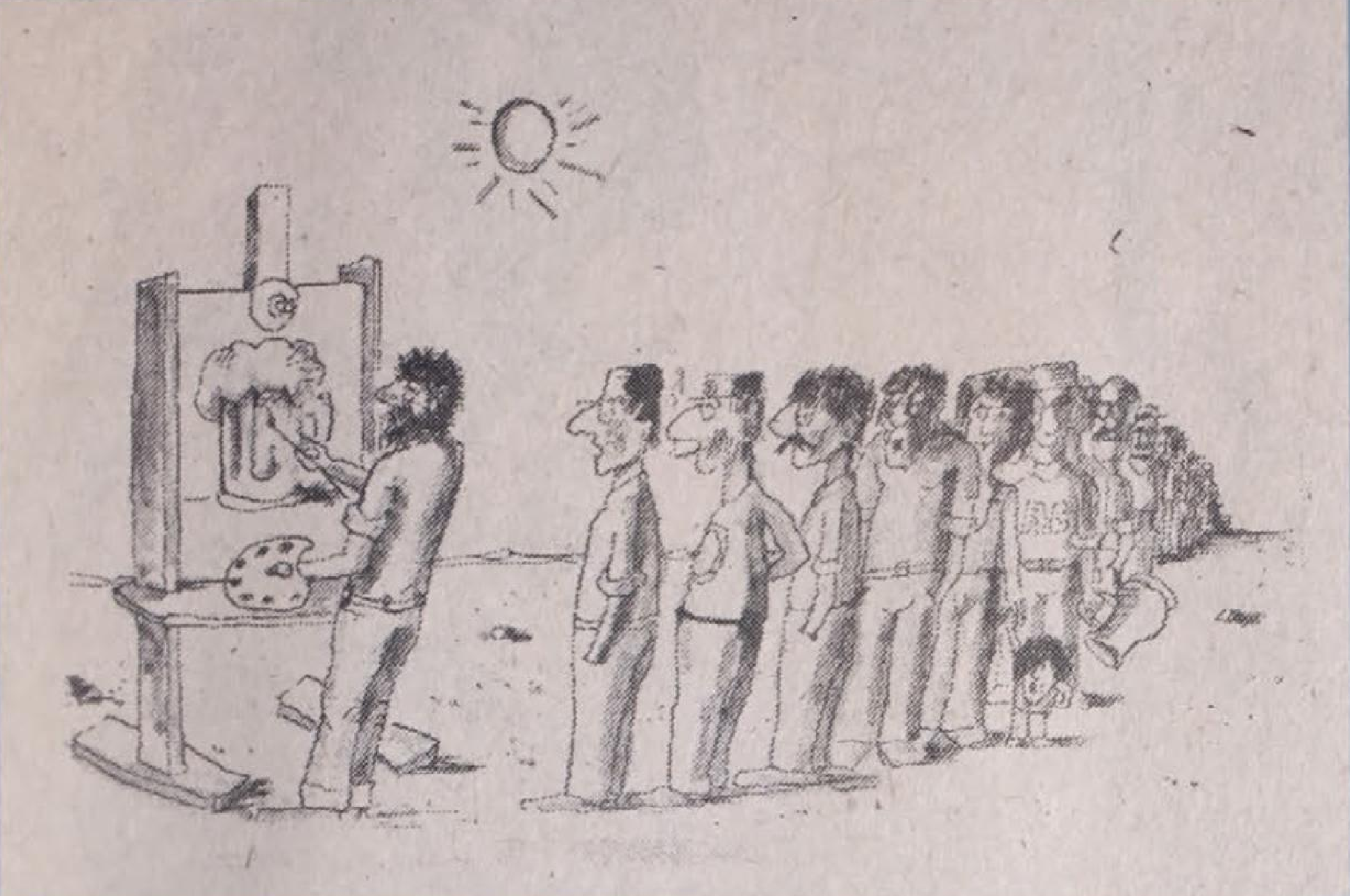
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

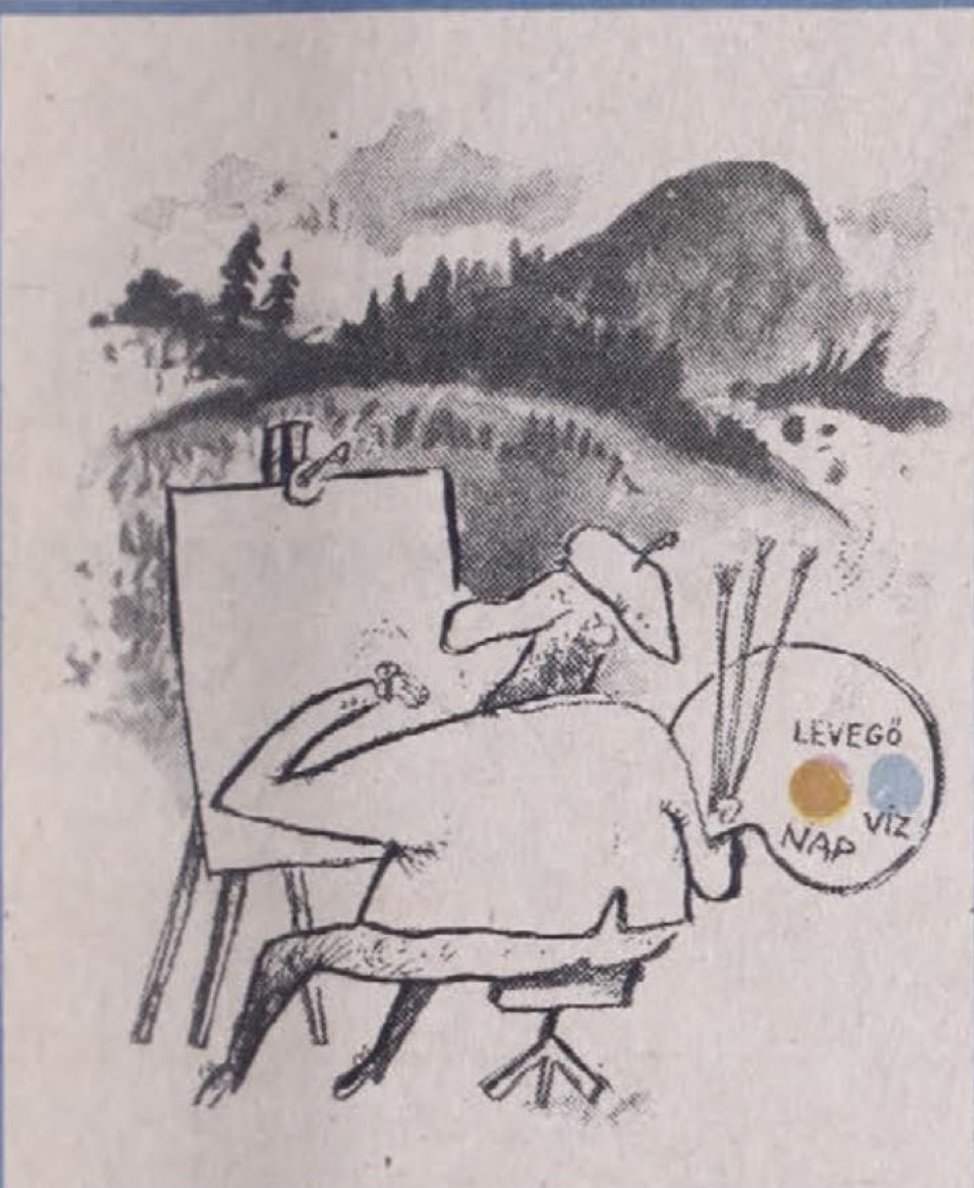

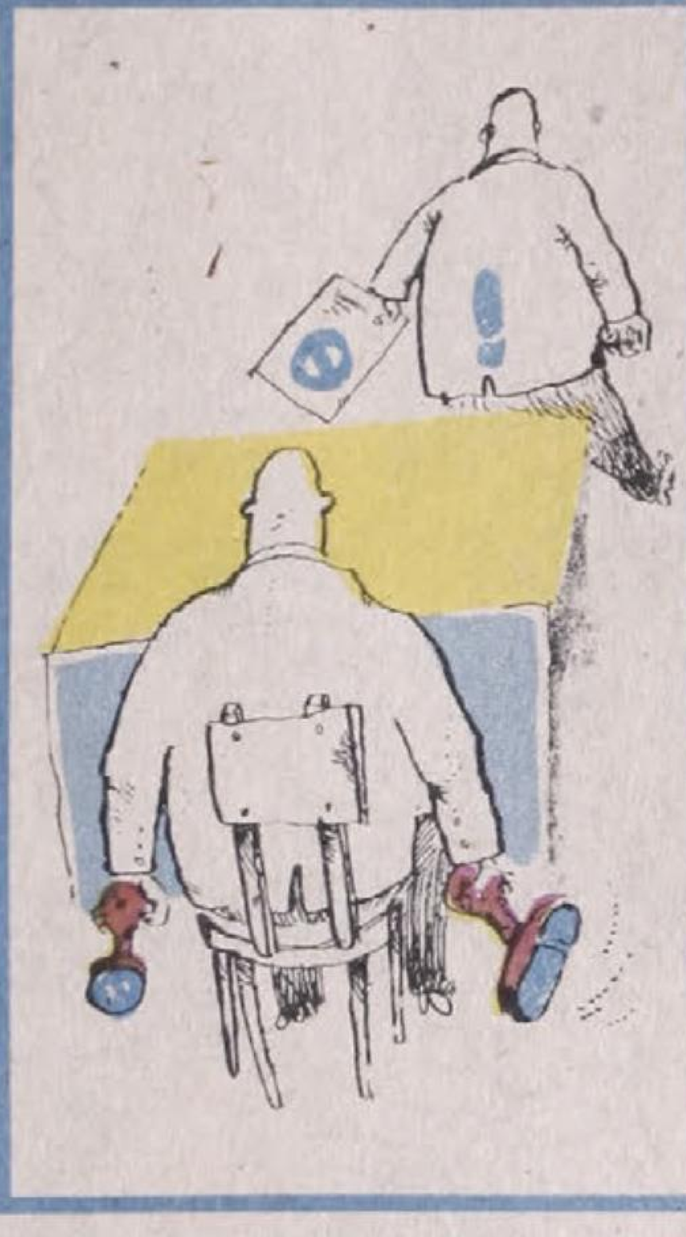
IMPORT HUMOR

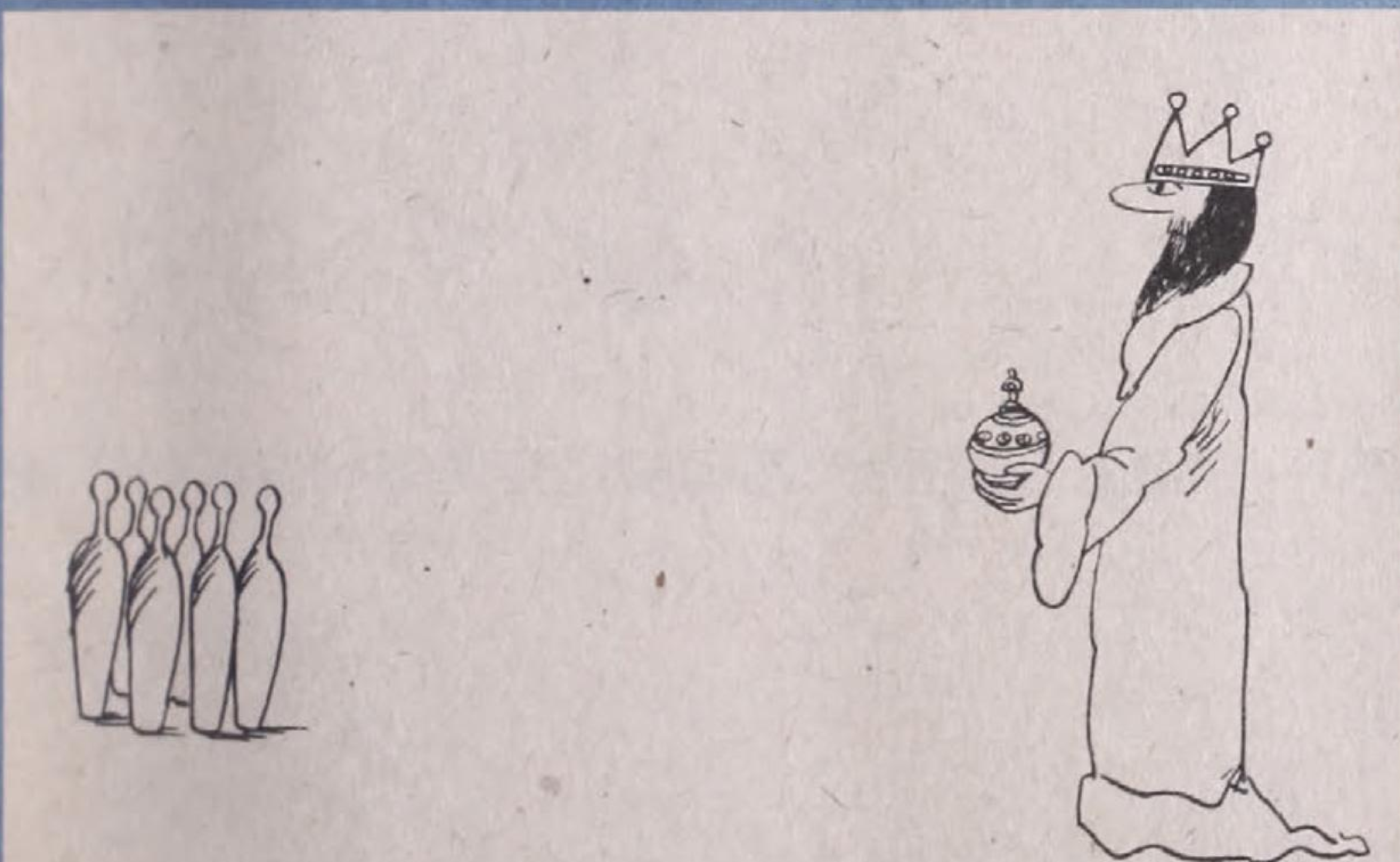
ROHÁČ

POZSONYBAN MEGJELENŐ SZATIRIKUS HETILAP

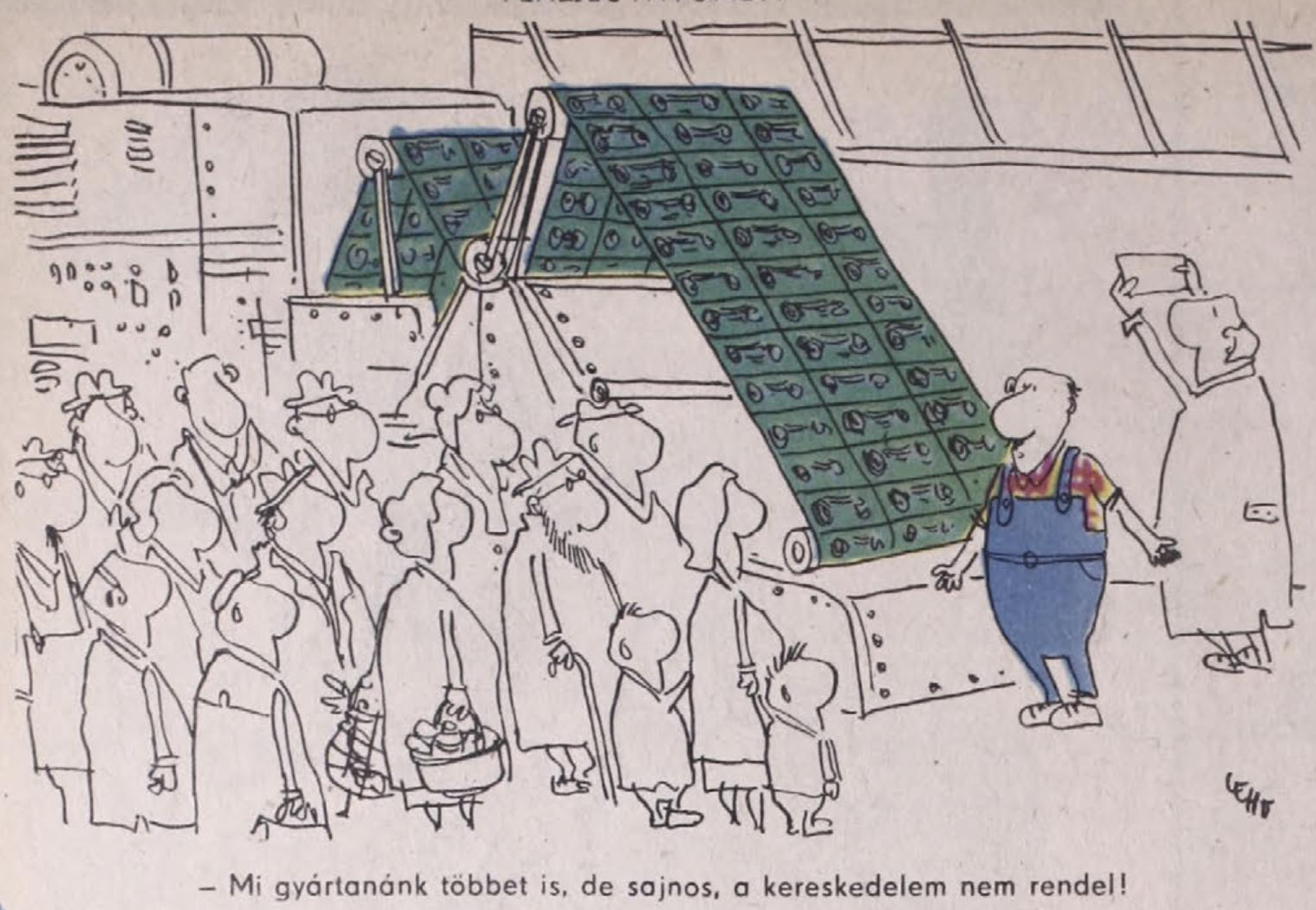
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-49
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

PÉNZJEGYNYOMDA

– Mi gyártanánk többet is, de sajnos, a kereskedelem nem rendel!

VÁLLALATI DRÁMA

– Nem tetszik ez nekem, hogy a főkönyvelőnket egyre többet látom hegedülni itt az aluljáróban.

TÉVÉNÉZŐ KISLÁNY

– Ez volt barátságunk 2. évfolyama 49. hetének 5. találkozója!

– Zavarja a felkészülésemet, hogy nincs itt a feleségem. Ugyanis ő szokta visszahozni a kalapácsot.

JÓSÁGOS MIKULÁS

KICK-BOX

– Annyira tetszett neki a tévében, hogy azt mondta, neki már nem gond a karácsonyi bevásárlás!